

Papske wordt opa

Door Frans busschots en Louis Boonen

Blijspel in drie bedrijven

Papske wordt opa

Blijspel in drie bedrijven door Frans Busschots en Louis Boonen.

Decor: een terras achter een riante woning.

Personen: 5 dames, 4 heren.

Jean, vader: 55 jaar, “papske”, pas met brugpensioen.

Mia, moeder: 53 jaar, eindelijk tijd voor hobby’s.

Ilse, tante: 50 jaar, zuster van Mia, rijk en lastig.

Anja, oudste dochter: 26 jaar.

Tessy, jongste dochter: 25 jaar.

Herman, buurman: 57 jaar, brugpensioen en weduwnaar.

George: 30 jaar, echtgenoot van Anja.

Luc: 28 jaar, echtgenoot van Tessy.

Claire: 28 jaar, nichtje van Jean.

Eerste bedrijf

(Jean zit in zijn favoriete zetel: een schommelstoel.)

Jean De grootste uitvindingen zijn door domme mensen gedaan, zei mijn vader altijd. Zelf heeft hij, voor zover ik weet, geen enkele uitvinding gedaan. Maar dat wilt niet zeggen dat hij een verstandig man was. Hij was maar een keuterboerke, zoals er toen veel waren.
(recht, kijkt naar schommelstoel) Neem nu zo een schommelstoel, iets eenvoudig, niet? En toch moet je maar op het idee komen. Iets heel speciaal.
(zet zich) Je zet je rug wat krom en hop: meteen draait alles om je heen. Alles wat daarnet eindeloos vervelend leek, komt plots tot leven. De wereld beweegt op je eigen ritme. Je kunt dromen en zachtjes je ogen sluiten. De wereld. (doet even ogen toe)

Claire (op) Hé, slaapkop! Wakker worden: bezoek!

Jean Wie? Wat?

Claire Ik.

Jean Jij bent geen bezoek.

Claire Wat ben ik dan wel?

Jean Bijna niets.

Claire Zal ik eens een emmer water halen?

Jean Ja, en dan?

Claire (kust Jean) En nu?

Jean Je had het beter kunnen treffen. Een oude man kussen. Een bijna-opa.

Claire Is er iets gebeurd misschien?

Jean Gebeurd?

Claire Ik vroeg of het startschot gegeven is.

Jean Waarvoor? Voor wat?

Claire Jij plaaggeest. Ik kom niet om ruzie te maken. Mag ik een stoel pakken?

Jean Neen. Zet je. Je ziet er moe uit.

Claire Boodschappen. Maar mannen kennen dat niet. Van de ene winkel naar de andere. En het is overal zo duur.

Jean Dat wil zeggen dat je in goedkope winkels koopt.

Claire Ja?

Jean Zij die in dure winkels kopen, zeggen altijd dat het nog goedkoop was. Voor die kwaliteit, moet je weten. Als een soort verontschuldiging voor hun verkwisting.

Claire Mannen praten over alles en nog wat. Praten, praten! Wat weten mannen van winkelen? Als er iedere week een volle vuilzak op de stoep staat, dan wil dat zeggen dat dat maar een klein beetje is van wat de vrouwtjes hebben aangesjouwd.

Jean Bij ons is de vuilzak voor de helft gevuld met papier van reclamegazetten.

Claire Sinds jij met pensioen bent is het nog een stukje erger geworden. Vroeger kon je nog eens nu en dan met je praten, nu lijkt het op een vroege dementie. Nonkeltje: je trapt zo nu en dan al eens door. Maar dat weet je zelf niet en voor zoiets kun je niet voor een spiegel gaan staan.

Jean Als je van je oren maakt, ben je meteen tien jaar jonger. Ik houd van vrouwen met een krachtige stem. Hoe is het met mijn zuster?

Claire Sinds wanneer interesseer je je aan mijn moeder? Je hebt er jaren mee overhoop gelegen en toen je niet meer wist waarover de ruzie begonnen was, heb je geprobeerd alles bij te leggen. Maar zo simpel was mijn moeder niet!

Jean Het ging toch maar over een gezegde? Een bagatel?

Claire Dat is het hem juist. Over een bagatel. Jaren ruzie over een bagatel. En dat ze nu niet veel meer van je moet weten is meer dan normaal, of niet soms?

Jean En waarom mag ik niet vragen hoe het met haar gezondheid is? Het is toch nog altijd mijn oudste zuster. En zo gezond is ze nu toch ook niet meer, denk ik.

Claire Goed. Ze leeft nog. Content nu?

Jean Zo bedoel ik het toch niet!

Claire Hoe bedoel je het dan wel? Ze is gezond, mag alles eten en iedere morgen begint ze met te zagen en te zagen.

Jean Dan is ze nog gezond. En jij bent ook gezond. Prima. Hoest ze nog 's morgens?

Claire Ja. Ze heeft een soort griep met een jaarabonnement. Dat is veel goedkoper en héél gemakkelijk: alle dagen dezelfde pillen.

Jean Dan zal het nog een heel tijd duren alvorens je aan de ergernis bent.

Claire Ja. En veel zal er niet meer overschieten: ze eet drie keer per dag. En daarbij: ik heb geen erfenis nodig. Tenzij . . .

Jean Tenzij wat?

Claire Dat jij er het bijltje bij zoudt neerleggen. Als ik er goed over nadenk: jij moet veel geld hebben. Niet eten, niets uitgeven en de hele dag in een schommelstoel zitten met je ogen toe. Als er niemand op bezoek komt, dan doe je de hele dag niets, nog te lui om tegen zichzelf te zeveren. Salu, nonkeltje! (bijna af)

Jean Claire!

Claire Wat nu weer?

Jean Kom eens terug.

Claire En?

Jean Zet je even. Ik wil eens rustig met je praten.

Claire Dat is iets nieuws.

Jean Als je nog niet zolang gepensioneerd bent, dan verandert er héél veel.

Claire Naast wat meer zagen en vitten heb ik er niet veel van gemerkt.

Jean Moeten wij nu altijd zo tegen elkaar praten?

Claire (geen antwoord)

Jean Zo een beetje meer genegenheid. Zo een beetje warmte . . .

Claire Jij bent nu eenmaal een verstokte doemdenker. Jij zag vroeger alles in het zwart en nu is er nog een kleur bijgekomen: donkerzwart.

Jean Zet je.

Claire (zet zich) Een preek?

Jean Hoe is het met . . .

Claire Jouw zuster? Alles prima, maar dat vertelde ik je reeds.

Jean Een routineantwoord.

Claire Een routinevraag.

Jean Met Cindy?

Claire Goed.

Jean Je hebt het niet gemakkelijk.

Claire Neen, maar wie wel? De wereld is zo gemaakt.

Jean De wereld is niet gemaakt. Hij wordt iedere dag opnieuw gemaakt. Mensen maken iedere dag opnieuw eens stukje wereld.

Claire Of breken een stukje af. Tot er niets meer overblijft.

Jean We zouden toch samen iedere dag een stukje kunnen opbouwen. Je zou toch eens met Cindy kunnen langskomen. Je zou eens met haar op bezoek kunnen komen en enkele dagen blijven.

Claire En met Ilse ruzie maken? Neen, zolang zij hier de lakens uitdeelt, kom ik maar eens heel even binnen. Om met jou te kunnen bekvechten.

Jean Heb je hem nog gezien, de laatste tijd?

Claire Ja . . . een tijdje geleden.

Jean Met de moto?

Claire Het leek op een moto.

Jean En hij?

Claire Och! Het moet hem goed gaan. Hij reed terug met een moto. Een moto. Hij heeft nooit echt een keuze gemaakt tussen mij en een moto. Misschien dacht hij dat ik ook bromde en rammelde. Hij kon niet kiezen.

Jean En jij . . .

Claire Ik was gek op hem. Weet je, in het park, op een avond, stond hij boven op het zadel van zijn moto en brouwde een gedichtje over . . . jij en mijn moto! Ik was smoor op hem.

Jean En na het gedichtje . . .?

Claire Ik heb hem nog enkele keren gezien in het park.

Jean Na het gedichtje . . .

Claire Het startschot. (Lacht, recht) Maar waarom vertel ik je dat allemaal?

Jean Omdat wij vrienden zijn. Wij bekvechten, maar er is een band tussen ons. Meer dan maar gewoon familie. Je moet met Cindy eens langskomen.

Claire Misschien.

Jean Je hebt het niet makkelijk . . . en nu? Jij en mijn moto . . .

Claire Dat is gedaan en uit. Ik trek mijn plan wel, alleen. Salu, nonkeltje! (af)

Jean Salu, nonkeltje! (korte pauze) Het ergste wat een man kan overkomen is dat hij met pensioen is en niet graag werkt. Op zijn eigen is met pensioen gaan niet erg. Mèt pensioen zijn wel. Van de morgen tot de avond hangt er zo een soort koebel te klingelen. Doe dit en doe dat. Als je zat te wachten op werk dan moet dat wel anders overkomen. Maar ik vind alle werk waarvoor je vroeger geen tijd had waardeloos. Als je met pensioen bent, moet je doen wat je graag doet. En niets doen kan ook veel zijn.

Mia (op met papieren in de hand) Papske, heb je even tijd?

Jean Dat zie je toch: neen! Ik ben aan het nadenken.

Mia Ik moet een spreekbeurt houden. Mag ik een stukske voorlezen?

Jean Zoals vorige week. Toen duurde dat ook maar een beetje. Ik heb er het nieuws op VTM mee verspeeld én op BRTN.

Mia Als ik eens iets vraag!

Jean (installeert zich knusjes in de zetel en doet traag zijn ogen dicht) Vooruit, ik ben klaar.

Mia Het zijn nog maar kriebels. Ik zal tussendoor nog wel eens stotteren.

Jean Als het alleen maar eens tussendoor is dan kan het niet erg zijn. Als het begint met stotteren dan kan je het best vergeten.

Mia (leest) Beste . . .

Jean Voor welke vereniging is het.

Mia Heeft dat belang?

Jean Natuurlijk.

Mia Voor vrouwen.

Jean Dan moet je het niet voorlezen. Die luisteren toch niet. Op zo een koffieklets komen de deelnemers toch maar om te kletsen.

Mia Ja?

Jean En de koffie, natuurlijk.

Mia En voor het vormingswoordje.

Jean Jouw toespraak, dat bedoel je!

Mia Beste, . . . geachte . . .

Jean Kom, geef dat eens hier.

Mia Dat kun jij toch niet lezen.

Jean Laat eens zien.

Mia (geeft papieren aan Jean)

Jean (doet alsof hij snel leest en mompelt wat tussen de tanden) Prima.

Mia Dan is het goed?

Jean Prima. Prima om in de papierenmand te werpen.

Mia Jij, jij . . .

Jean Maak je niet kwaad, kindje.

Mia Kwaad, kwaad. Jij . . .

Jean Kom, rustig. Hebben ze je vorige keer uitgelachen? Neen?

Mia Men vond het zelfs heel goed.

Jean En wie vond dat zéér goed?

Mia De vrouw van de nieuwe beenhouwer.

Jean Die zegt dat om klanten te lokken. Als je er alleen maar iedere week een halve kilo worsten gaat kopen, dan zal ze de volgende keer vergeten te feliciteren. Zo werkt dat.

Mia En Elske van de bakker.

Jean Ook een zelfstandige. Wat vond Katrien er van? En Marleen?

Mia Dat weet ik niet.

Jean Een goed teken. Als de mensen niets zeggen dan is het goed.

Mia Als je van je eigen man . . .

Jean Wat wil je? Wat moet ik zeggen om een goede man te zijn? Ja Mia, het is goed, het is prima! Wil je dat horen? Maar kind toch! Wat je zegt is niet belangrijk! Als je niet stottert is alles prima. Veel met je armen zwieren en soms eens heel kort je ogen sluiten. Doen alsof je zelf gelooft wat je zegt is het belangrijkste. En wil je een gemeend applaus? Hou het dan kort! (geeft papieren aan Mia terug) Het is prima, alleen nog eens goed overschrijven in hoofdletters!

Mia Aan jou heb ik ook niets!

Jean Niet veel, dat klopt.

Mia Nu weet ik waarom je nog geen opa bent.

Jean Ja?

Mia wie zou er nu voor zijn kinderen graag zo een opa willen?

Jean Hoe kan ik dat nu weten? Denk je dat de toekomstige opa iets met kinderrijkdom te maken heeft?

Mia Jij bent een nietsnut, een leegloper, een . . . Aan jou heb ik ook niets!

Ilse (op met pak boekjes) Als je dat nu maar pas weet, dan heeft dat wel lang geduurd. Die man is een leegloper, een nietsnut. Enfin: alle mannen zijn zo. Bij sommigen zie je dat heel duidelijk, bij anderen zou je er nog aan kunnen twijfelen. Maar het blijft bij twijfelen.

Mia Ik heb een spreekbeurt gemaakt.

Ilse Zoiets mag je een man niet laten lezen. En zeker aan Jean niet.

Jean En waarom aan mij niet?

Ilse Omdat jij dat niet verstaat. Om iets te kunnen lezen en begrijpen moet je tenminste een beetje gezond verstand hebben. Verstand hebben tegenwoordig alle mannen, dat hebben ze vorige eek nog op de tv gezegd. Maar gezond verstand, dat is iets helemaal anders.

Jean Ik dacht van eens lekker te genieten van een uurtje rust.

Mia Dat is iedere dag zo met jou. Een uurtje rust. En zachtjes schommelen. De bomen, de zon, de vogels . . . We zullen vanaf volgende week eens aan taakverdeling doen. Daar ging mijn spreekbeurt over.

Ilse Als hij zo blijft kankeren, dan zal hij vlugger dood zijn dan hij denkt. Het is zo met je gepiept als je te lui bent om iets te doen.

Jean Zie, dat pakt mij nu, schoonzusje! Ik wil niet doodgaan. Nu nog niet.

Ilse Voor mij hoeft het niet. En ook Mia wenst het je niet. Maar zo alle dagen als een boreling in een schommelstoel zitten, daar ga je van dood! Mannen zijn gemaakt om te werken. Je moet iets doen. Maar een hobby is al een goed begin. Je kunt nadien als je terug aan iets doen gewoon geraakt bent, gewoon wat werken in de tuin of het huishouden . . . Als je terug wat in jezelf gelooft, dan zul je nog vragen om te mogen werken. En dan ben je terug op goede weg.

Jean En waarvoor dienen vrouwen dan?

Ilse Die vraag stelt men nooit. Men wil beleefd blijven.

Jean Als iedereen er zo over dacht, was het voor mij ook eenvoudiger. Trouwens: ik heb voor vandaag mijn goei daad al gesteld. Ik heb mijn hersens al gepijnigd: ik heb een spreekbeurt gelezen. Een vertaling uit het Grieks of iets dat er op leek. (citeert) Wij vrouwen hebben en belangrijke rol te vervullen in onze maatschappij. Het eerste kind in het gezin is de man vanaf de eerste huwelijksnacht. (lacht) En gewoonlijk is die eerste nacht kort. (citeert) De andere en echte kinderen zijn er misschien het gevolg van. Maar die kinderen worden groot, het eerste kind blijft kind maar weet het niet. In het gezin moeten wij als vrouwen zorgen dat . . .

Ilse (tot Mia) De nagel op de kop. Raak! (met pak boekjes naar Jean) Hier lees hier maar eens in. Gewoon lezen en de prentjes bekijken.

Jean Staan er veel vrouwen in? Ja, dat zal wel. Boekjes zonder vrouwen bestaan niet. (bladert in een boekje) Tennis, dat zegt me wel iets. (bekijkt foto) Stevige pantoffels!

Mia En van dat minirokje zeg je niets?

Jean Daar keek ik niet naar. Daar staat geen merknaam op. Wie kijkt nu nog naar zoiets? Net boven de pantoffels nog tot daartoe.

Ilse (tot Mia) Kom, we laten hem even alleen. Hij moet nu eens rustig kunnen nadenken. Voor mij mag je als hobby kiezen wat je wilt, als er maar wat beweging inzit.

Jean Wat zeg je van schommelstoelen?

Mia (en Ilse af)

Jean (bladert in de boekjes) Wandelen is nog te doen, maar dat is iets wat je alle dagen kunt doen. Niet dus. Zwemmen? In dat vuil water waar iedereen met zijn blote voeten ploetert. Ik moet iets kiezen dat veel geld kost. Dan gaat dat niet door en ben ik weer een tijdje gerust. Diepzeeduiken of parachutespringen, zoiets, ja . . .

Anja (sportief gekleed, komt van het tennisterrein, op met fruitsapke in de hand) De mode aan het bestuderen, vava?

Jean Ja. En ik moet nog al die boekjes doorworstelen. Een werkopdracht van die lieve zuster van mij. Ik beklaag het mij nog iedere dag dat ik haar hier in huis gehaald heb.

Anja Wat zou je zonder haar gedaan hebben toen wij nog klein waren? Je hebt me nooit een Pampers aangedaan, zei moeder gisteren nog.

Jean Toen waren er nog geen Pampers en nu wil ik je wel eentje passen. Het is een moeial. Iemand die altijd in de weg loopt. Als ik je moeder een kus gaf, dan had ze daar al commentaar op.

Anja Ja?

Jean Dat moest op de slaapkamer gebeuren, vond zij. Maar ik had vroeger op de slaapkamer wel wat anders te doen. Vroeger.

Anja Kussen was vroeger iets persoonlijks. Nu is dat de gewoonste zaak van de wereld. Iedereen kust nu.

Jean Vroeger kuste men uit genegenheid. En van mond op mond, in het slechtste geval. Nu kust men met de tong vooruit, dat kan toch niet proper zijn!

Anja Je zou wat meer beweging moeten hebben, je zit daar maar. Je wordt veel te dik. Je zetel kraakt en piept. Waarvoor is dat goed?

Jean Voor mij moet die zetel niet piepen en kraken. Rustig is de boodschap. En je zweet niet veel.

Anja Een mens bestaat voor het merendeel uit water en dat moet je uitzweten.

Jean En je drinkt nadien een stevige pint en er is niets gebeurd.

Anja Ik vind dat jij niet mag klagen. (kijkt in boekje) Zwemmen dat is nog iets voor jou!

Jean Ja, dan kon ik drinken zoveel als ik wou. Maar ik blijf niet boven, denk ik. Als je wat ouder wordt blijf je niet zo makkelijk boven. Och! Laat me gerust!

Anja Vanuit je luie zetel zie je de hele wereld bewegen. En je was daarnet toch in prettig gezelschap.

Jean Dat is het minste wat je kunt zeggen. Prettig gezelschap. Tante Ilse.

Anja Maar vroeger had je toch geen commentaar.

Jean Toen dacht ik nog niet zo veel na. Nu is het alsof ik veel begrijp wat ik vroeger niet kende of niet wist dat het bestond.

Anja Je ging toch regelmatig wandelen met moeder. Hand in hand.

Jean toen had ze nog zachte handen. En sinds ze een brilletje draagt is ze helemaal veranderd. En met haar verenigingen. Sinds ze die bril draagt, is ze voor mij een andere vrouw geworden. Ze praat precies anders en ze hoort alleen maar wat ze graag wil horen.

Anja Verstandig! (zet zich behaaglijk in zetel) Eigenlijk zou jij een aardige opa kunnen zijn, denk ik.

Jean (Bladert in boekjes) Opa?

Anja Opa. Opa's zijn meestal rustige verstandige mannen met weinig of bijna geen haar meer.

Jean Opa? Waarvoor is dat goed? Niets dan last en miserie. Opa? Wat moet ik daarvoor doen?

Anja Tegen ons moeder oma zeggen.

Jean Is dat alles?

Anja In jouw geval wel.

Jean Maar iemand moet toch iets doen of laten doen?

Anja Natuurlijk dat er wel wat moet gebeuren. Niets voor niets.

Jean En dan?

Anja Je zou dat misschien kunnen stimuleren.

Jean Ja? Hoe?

Anja Je zou er eens kunnen over praten. Laten verstaan dat je belangstelling hebt. Misschien wacht men wel op je inbreng.

Jean Opa? Ik weet het niet. Ik moet eerst mijn verstand zetten op een hobby. Ik moet een hobby zoeken. Bevel van tante Ilse.

Anja Opa's hebben gewoonlijk geen tijd voor een hobby. Zo in de zomer met een kinderwagen langs Vlaanderens vlakke wegen. Eens je wegbent zijn alle problemen voor een tijdje vergeten.

Jean Ik had al gedacht aan diepzeeduiken of parachutespringen, dan ben ik ook voor een tijdje weg. En het verruimt je geest.

Anja Ik weet niet wat je mist.

Jean Misschien wel. Misschien niet. Ik heb er al wel eens aan gedacht. Maar een gepensioneerde denkt aan zo veel. Het voorbije leven, de vrienden van vroeger op het werk die je nu misschien nooit meer ziet. De vroegere schoolkameraden, waarvan je niet weet of ze nog leven of gescheiden zijn van hun vrouw. Ja.

Anja Je weet niet wat je mist.

Jean Jij zou . . .

Anja Ik? Ik? Daar heb ik nog niet aan gedacht.

Jean Neen?

Anja Misschien wel . . . ik zie het echter niet zitten. Later misschien wel. Als ik nog wat ouder ben. Ik zou er te veel voor moeten laten. Tessy misschien wel.

Jean Tessy?

Anja Ik heb er geen tijd voor. Mijn man is voor zijn werk nogal veel op reis. Ik zou er alleen voorstaan. Wat zou ik nu deze week kunnen doen indien ik niet hier mocht inwonen? Alleen met zo een borelingske . . .

Jean Koopt een Mechelse Scheper, zoveel eet die nu ook weer niet.

Anja Je verstaat het niet, vava!

Jean Je hebt er geen tijd voor.

Anja Zo kun je dat noemen, ja.

Jean Dan moest je maar niet trouwen!

Anja Misschien niet. Misschien wel. Maar waar bemoei jij je mee?

Jean Onze duurzame George weet niet hoe het moet. Het is te eenvoudig voor hem. Als er iets zonder formule kan, dan is het aan hem niet besteed. Oftewel heeft hij niets!

Anja Vava!

Jean Als ik tegen mijn eigen dochter mijn gedacht niet mag zeggen tegen wie dan wel?

Anja Ik vind dat dit veel te persoonlijk is.

Jean Toen ik je gemaakt heb, was dat ook iets persoonlijk.

Anja Ik ga naar binnen.

Jean Wacht. Eerst doe jij mijn wereld op zijn kop staan. Je kweekt bij mij het verlangen naar kleinkinderen en dan lijkt het opeens onmogelijk.

Anja Ons Tessy heeft daar meer aanleg voor denk ik.

Jean Maar je zou het toch eens kunnen proberen!

Anja (af)

Jean Kinderen moet je kopen. Kleinkinderen. Kinderen van je eigen kinderen. Vlees en bloed van je eigen vlees en bloed. Zo een klein borelingske. Hulpeloos. Die kleine handjes. Dat lachend gezichtje. Opa zijn. Weten waarvoor je geleefd hebt. Zalig.

Herman (op met kinderwagen, moe, zet zich) Moe.

Jean Dat lijkt er zo op.

Herman Jullie hebben goede stoelen. Gemakkelijke stoelen. Zo van dat model zouden er wat meer moeten gemaakt worden. En zo hier en daar strategisch opgesteld. Alle dagen doe ik zo een of twee keer de ronde van het dorp. Als er ooit een ring rond het dorp aangeld wordt, dan kunnen ze de landmeter al uitschakelen. Ik weet hoe dikwijls de wielen van mijn voertuig ronddraaien.

Jean En waar er cafeetjes zouden moeten staan.

Herman Goei stoelen was al genoeg. Cafés? Dat is voor wielertoeristen, niet voor gepensioneerden met een kinderwagen.

Jean Ben je nu moe of ben je een beetje lastig?

Herman Allebei en het gaat allemaal over.

Jean Je weet niet hoe gelukkig je bent.

Herman Gelukkig? Ik denk altijd dat ik vroeger gelukkig was. Toen ik nog ging werken. Maar toen was ik eigenlijk ook niet content. Ik dacht: als je gepensioneerd bent, dan heb je eindelijk tijd voor jezelf. Hobby's, eens met de fiets weg, hier en daar een praatje slaan en naar de kerktoren kijken om tijdig thuis te zijn voor het eten.

Jean En kan dat niet meer?

Herman Alles kan, maar voor je het weet zit je gevangen in je eigen web. Mijn dochter vond dat ik wat meer beweging nodig had en kocht deze gestroomlijnde

vierwieler met zelfaandrijving. Met traploze versnelling. Hoe harder je duwt, hoe sneller dit ding bolt. Eigenlijk een fantastische uitvinding.

Jean Waarom klaag je dan? Gepensioneerden moeten niet te vlug reclameren, vind ik.

Herman Neen?

Jean Natuurlijk niet. Jij kijkt te veel naar de wielen van die kinderwagen. Je moet meer vooruit kijken. Naar het landschap: de vogels in de lucht, de wiegende bomen . . .

Herman Met jou praat ik nog wel. Jouw tijd is nog niet gekomen. Wacht maar!

Jean Je weet niet hoe gelukkig je bent.

Herman Weet jij dat ik al hobby's heb moeten opgeven?

Jean Hobby's? Maar mant och! Echt? Dat is erg. En wat doe je nu zo de hele dag?

Herman Chauffeur!

Jean Zwartwerker!

Herman Ja, met een blauwe kinderwagen.

Jean (naar kinderwagen toe, duwt even vooruit en dan achteruit) Maar dat bolt vanzelf. Je moet alleen maar een beetje duwen.

Herman En weet je wel hoe dikwijls zo een kleine plast per dag?

Jean Dat zou ik niet weten? Plassen? Draagt die dan geen Pampers of zoiets?

Herman Zeker twintig keer per dag. En dan heb je nog de zon-en feestdagen.

Jean En dan?

Herman Ja, en dan . . .

Jean Kun je daar dan geen bel op laten zetten. Of een rekenmachientje. Zo een van die kleine pieprekenmachientjes. Of een zwaailicht. De moderne tijd . . .

Herman Je hoort het niet en toch is het er. Meer dan twintig keren per dag.

Jean En hoe weet je dat?

Herman Regelmatig voelen. En regelmatig verversen.

Jean Is daar geen mouw aan te passen?

Herman Vroeger keek ik regelmatig naar de kerktoren. En paste mijn programma aan. Ik was altijd op uur en tijd thuis. Nu zie ik de kerktoren niet meer staan.

Jean Ja, als je ook al niet meer zo goed ziet!

Herman Het zweet loopt zo van mijn wenkbrauwen dat ik de toren niet meer kan zien. Zelfs een platte weg is nog bergop. Zweeten, man. En de klokken hoor ik ook al niet meer.

Jean Neen?

Herman Ik trek nu op een andere manier mijn plan.

Jean Ja?

Herman Ik tel het aantal natte Pampers. Nog twee en ik moet naar huis rijden.

Jean Zo werken je hersens ook nog een beetje. Dat is gezond.

Herman Mijn dochter vindt dat ik mag blij zijn dat ik met mijn kleinkind op stap mag.

Jean Ja?

Herman Zij vindt dat.

Jean En heeft ze gelijk?

Herman Zij zegt dat. Anders moest ik ruiten wassen en schuren. Nu ben ik ontslagen van alle karwei, zegt ze.

Jean Zie je wel: alles heeft zijn goede kanten. Je moet ze wel willen zien! Je zou liever de ganse dag een of meer vrouwen rond je hebben. Ook zalig!

Herman Ik blijf leven, dat wel. Maar de sleur en slenter. En iedere dag hetzelfde. En voor ik wegrijd, laat ze de kleine nog eens goed drinken.

Jean Ik zeg niet dat er geen slechte kantjes aan je nieuwe hobby zijn. Maar opa zijn is toch een droom vind ik.

Herman Opa worden wel, maar opa zijn niet. Kun jij een pamper verversen?

Jean Dat zal wel. Iedereen kan dat.

Herman Dan moet je dat maar eens proberen. Komaan!

Jean Waarvoor is dat goed?

Herman Om de kleine droog te leggen. Komaan!

Jean Moet dat nu echt?

Herman Dat is een van de heerlijke momenten als opa. Als je dat niet graag doet, dan ben je als opa niet geschikt.

Jean (kijkt naar de kleine en begint meteen aan de pamperverversing)

Herman Je moet een droge pamber nemen, slimmeke! Zie je dat verschil niet?

Jean (het lukt hem toch na wat proberen de pamber te vervangen) Kinderspel!

Herman Ik moet toegeven dat je nog de onhandigste niet bent. Daar drinken we op.

Jean Met wat?

Herman (haalt uit de kinderwagen een fles jenever en een glaasje, na een tijdje vindt hij een tweede glaasje.) Jij kunt maar geluk hebben.

Jean Is dat wel proper?

Herman Als je jenever drinkt, komt dat niet zo nauw. Jenever ontsmet. En daarbij: Wat hebben wij nog te verliezen? (schenkt in) Santé.

Jean Santé.

Herman Zou je niet eens graag een rondje rijden, bij wijze van proef?

Jean (bekijkt de kinderwagen, duwt eventjes)

Herman (lacht) Je moet dan natuurlijk de handrem afzetten. Als ik rust dan zet ik op parkeren, versta je? Ik heb het vroeger al eens in een film gezien. Floep, het wagentje bolde alleen voort. Nu, eerlijk gezegd: mijn wagentje is er ook al eens alleen van door gegaan. Heel eventjes maar.

Jean Het viel nog wel mee?

Herman Ja, hij bleef tegen een haag hangen.

Jean Niks aan de hand, dus.

Herman Met de kleine was er geen probleem, die ligt vastgeriemd. Maar de fles rolde eruit. De jeneverfles.

Jean En kapot, natuurlijk.

Herman En het was een volle. Ik heb veertien dagen drooggereden. Iedere dag twee rondjes, zonder smeren. Maar je leert alles. Drink uit. (Schenkt nog eens in) Santé.

Jean Je gaat wel snel. Santé!

Herman (met een handige beweging bergt hij de fles en de 2 glaasjes op)

Jean Moet je dat niet wat afkuisen?

Herman Ben je gek? Morgen moet ik dat terug gebruiken. Daarbij: jenever ontsmet!

Ilse (op, heeft belangstelling voor Herman) Je hebt bezoek. De boekjes al uitgelezen?

Jean Bijna. Diepzeeduiken en parachutespringen dààr voel ik wel iets voor.

Ilse Tuinieren is eenvoudiger én nuttiger.

Herman Verse groenten voor de soep! Héél belangrijk. Ik zou maar niet te kieskeurig zijn. Ik heb geen tijd meer voor een hobby. Altijd maar rijden en rijden.

Ilse Je bent een echte opa. En alle dagen één rondje?

Herman Twee rondjes is het gemiddelde. Maar als het regent, blijf ik binnen. Dan moet ik de wagen onderhouden. Het zou weer eens moeten regenen. Het is weer zo vuil!

Jean En dan droogt hij de gebruikte Pampers. Met de droogzwierder. Alleen de gekleurde exemplaren zijn niet voor recyclage geschikt.

Ilse (naar kinderwagen toe) Wat een lief kindje. Het neusje van opa, de oogjes van opa, het mondje van opa. De . . .

Jean Opa in zakformaat. Maar zonder rimpeltjes in zijn gezicht.

Ilse Wat een lief kindje. (kijkt naar Herman)

Herman Ik moet weg. Ik ben geprogrammeerd. Als ik me wat haast, dan kan ik nog net mijn programma afwerken.

Jean En als je er niet in lukt?

Herman Geen dessertje. Geen chocolademousse. En dat is erg.

Ilse Een opa heeft zo zijn verantwoordelijkheid.

Herman Handrem af en voorwaarts mars. Moest het er ooit van komen, dan zal ik je de knepen van het vak wel leren, Jean. En ondertussen zou ik de tuin maar een goede beurt geven. Verse groenten voor de soep!

Jean Bedankt voor (het glaasje jenever) . . . euh . . . het bezoekje.

Herman Selder en prei! (duwt wagentje verder, af)

Ilse Dat is nu eens een echte opa.

Jean Hij heeft carrière gemaakt. Vroeger ploegbaas in de koekjesfabriek en nu vaste chauffeur. Kortelings rijdt hij met een duo. Er is uitbreiding op komst.

Ilse Wat een lieve man! (af)

Jean (imiteert Ilse) Wat een lieve man. Dat is nu eens een echte opa.

Tessy (op, wenend) Papske, 't is toch erg hé!

Jean Ja, kindje: het is erg.

Tessy Luc heeft . . .

Jean 't is erg! Heel erg.

Tessy (snikt het uit)

Jean (troost)

Tessy Hij, hij . . .

Jean Mannen kunnen soms hard zijn. Heel hard.

Tessy Waarom zijn mannen zo dom?

Jean Omdat ze dom zijn, dochtertje.

Tessy Hij, hij . . .

Jean Zeg nu eens wat er gebeurd is. Het zal zeker iets heel ergs zijn.

Tessy (knikt ja)

Jean Heeft hij geprobeerd je te vermoorden?

Tessy (schudt hoofd: neen)

Jean Lag hij met een ander in het bed, op jouw plaats?

Tessy (schudt hoofd: neen)

Jean Heeft hij . . .

Tessy (knikt ja)

Jean Wat heeft hij . . .

Tessy Hij heeft gezegd dat . . .

Jean Oh! Hij heeft iets gezegd. Zo zie je maar dat als je getrouwd bent, iets zeggen soms verkeerd kan overkomen.

Tessy Hij heeft gezegd dat ik . . .

Jean Kromme benen hebt?

Tessy . . . Een rimpeltje heb op mijn voorhoofd. En ik ben nog maar 25 jaar. Dat kan toch niet?

Jean Neen, dat kan niet.

Tessy Hij is een leugenaar, een betweter, een . . .

Jean Eén rimpeltje alleen dat kan niet. Het moeten er altijd minstens twee zijn.

Tessy Zelfs mijn eigen vader . . .

Jean Kom, laat me eens goed kijken. Ja . . . Lacht eens. Lachen! Jij hebt geen rimpeltjes. Wanneer heeft hij dat gezegd?

Tessy Deze morgen.

Jean Hij zal nog niet goed wakker geweest zijn.

Tessy Jawel, want hij had al een bad genomen.

Jean Mannen zijn pas wakker als ze goed gegeten hebben. Op nuchtere maag zien mannen niet zo best. En heb je hem gezegd dat hij al een buikje heeft?

Tessy Ik heb mijn valiezen meegebracht. Ik wil hem nooit meer zien. Nooit meer. Ik kom hier wonen, voor een tijdje.

Jean Tot na je regenbui?

Tessy Ik ga naar mijn kamer.

Jean Als die nog vrij is.

Tessy Hoe?

Jean Het wordt mijn hobbykamer. Ik heb ruimte nodig om mijn sportuitrusting te kunnen opbergen.

Tessy Sport? Jij?

Jean Natuurlijk. Ik kan niet altijd zo onnozel in een schommelstoel op de ondergaande zon liggen wachten om nadien binnen in de zetel naar het nieuws

te liggen kijken en nadien in het bed weer eens te liggen slapen. Ik heb beweging nodig. Sport.

Tessy Jij en sport? Doe me niet lachen. En welke sport zal het worden?

Jean Ik denk dat ik eerst rustig moet beginnen.

Tessy Forceren is nooit goed. Altijd rustig beginnen. Tuinieren, bijvoorbeeld.

Jean Ik moet een paar stappen overslagen. Ik heb geen tijd meer te verliezen. Als je tachtig wordt, moet je niet meer met de echte hobby beginnen.

Tessy En waarvoor heb je de kamer nodig?

Jean Voor mijn uitrusting.

Tessy Uitrusting, uitrusting van wat?

Jean Diepzeeduiken én parachutespringen.

Tessy Maar dat is gevaarlijk.

Jean Als je het onder de knie hebt, valt het wel mee. Maar het moet zalig zijn.

Tessy Dan, dan . . . waar moet ik dan heen?

Jean Je kamer is nog vrij, voorlopig.

Tessy Dank je, papske! Als ik jou niet had!

Jean Ouders zorgen hun hele leven voor hun kinderen. En zij kijken niet op een rimpeltje meer of minder!

Tessy Een echte wereldoorlog voor één rimpeltje. De loebas, onnozelaar. (weent, wil weggaan, tante Ilse op)

Ilse Maar kindje toch. Wat is er gebeurd?

Jean Ze heeft al hard gewerkt: ze heeft haar koffers gepakt. Ze komt terug hier wonen.

Ilse Hij heeft je geslagen! Dat zie ik! Mannen!

Tessy Hij heeft gezegd dat ik één rimpeltje heb, hier op mijn voorhoofd.

Ilse Eén rimpeltje? Papske zijn gezicht is gemaakt van aaneengekleefde rimpeltjes. Maar jij? Neen! Het is een leugenaar. Mannen kun je voor niets vertrouwen. Als ze iets nodig hebben, dan zijn ze lief en vriendelijk en anders doen ze alsof ze verstandig zijn en kun je er niet mee praten. Eén rimpeltje.

- Jean Je had hem eens goed de waarheid moeten zeggen. Met wenen los je niets op. Mannen moet je een handdoek of een schoen naar het hoofd gooien. Je niet laten doen.
- Ilse Begrijp je nu waarom ik nooit een man gewild heb en er nooit een zal willen? Verstandige vrouwen trouwen niet. Als mannen iets nodig hebben, beginnen ze bij hun vrouw overal te wrijven en te prutsen. Zij misbruiken het lichaam van hun vrouw. En om één rimpeltje . . . Neen, nooit een man aan mijn lijf!
- Tessy (naar Ilse toe)
- Ilse Kom kindje. Mannen. (Ilse en Tessy af)
- Jean Hoe kan ik nu aan mijn hobby's denken? Hoe kan ik mij nu voorbereiden? Kleine kinderen, kleine zorgen. Grote kinderen, grote zorgen. Soms denk ik dat ze het liefst zijn zolang ze Pampers nodig hebben. Maar het doet me goed dat ze steeds warmte zoeken waar eens hun wiegje stond.

EINDE EERSTE BEDRIJF.

TWEEDE BEDRIJF

4 weken later. Na de middag.

Jean zit in zijn luie zetel. Hij leest de krant.

Ilse (keurig gekleed, op) Weer verse eelt aan het kweken?

Jean Welja. De een heeft eelt op zijn tong en de ander op zijn gat. Dat is wat ze noemen “het natuurlijk evenwicht bij de mens”.

Ilse Je moest verlegen zijn, zo de hele dag niets doen.

Jean Waarom? Daar in de Zuidertoren in Brussel zit een keurige ambtenaar die met één vingerdruk op zijn computer de toestemming geeft om mij een maand lang te betalen zonder dat ik er een klap voor hoef te doen.

Ilse Wat moeten de burens wel niet denken?

Jean En wat zullen de burens denken als ze jou zo midden met de week in je beste mantelpak aan over de straat zien lopen?

Ilse Ik heb een reden.

Jean Is die zo goed als de mijne?

Ilse Ik ga naar de bibliotheek.

Jean Heb jij daarvoor wel tijd?

Ilse Er is pas een nieuw boek verschenen dat ik wil lezen.

Jean O, ja? En hoe is de titel? “Hoe geraak ik nog aan een man voor ik zeventig word?”

Ilse Neen. Het heet: “Hoe voed ik een luie bruggepensioneerde op?”

Jean Die ik raak! Eén-nul voor jou!

Ilse (kijkt op horloge) Ik wil voortmaken, want ik wil de eerste zijn.

Jean Maar wacht eens even. Welke dag is het vandaag? Normaal ga jij toch elke woensdagnamiddag bridgen.

Ilse Vandaag dus niet. En met reden.

Jean Maak me nu niet nieuwsgierig.

Ilse Waarom denk jij dat ik zo opgesmukt ben?

Jean Jij hebt een afspraak?!

Ilse Zo zou je het kunnen noemen.

Jean En hoe heet hij?

Ilse Het kan evengoed een vrouw zijn.

Jean Je gaat me nu toch niet vertellen dat je . . . dat je . . . je weet wel.

Ilse Dan nog had jij er niets mee te maken.

Jean En wat zullen de burens daarvan zeggen?

Ilse Maak je maar niet ongerust, hoor.

Jean Dus toch een man?

Ilse Dat is een weet voor mij, en een raadsel voor jou!

Jean Maar ja, je hebt gelijk. Profiteer er maar van, zolang je nog te leven hebt. En mocht je spaarcentjes hebben, leef die ook maar op.

Ilse Geld is niet goed voor de gezondheid, Jean. Ik krijg daar altijd hoofdpijn van.

Jean Heb jij er dan zoveel?

Ilse Als ik elke dag de bedragen van mijn kasbons, mijn aandelen en de inhoud van de sok die onder mijn matras steekt samentel, begint mijn hoofd te duizelen en wordt alles zwart voor mijn ogen.

Jean Dan kom je mij de volgende keer maar roepen. Ik help je met alle plezier tellen.

Ilse Ik zal ze zelfs niet allemaal opkrijgen. Maar ik troost me met de gedachten dat na mijn dood de familie er wel zal bij varen. Misschien zijn er nu al bepaalde familieleden die op mijn dood zitten te wachten.

Jean Maar ik niet hoor!

Ilse Ach, die dat het hardste roepen, zijn er gewoonlijk als de eerste bij, zeg ik altijd maar.

Jean Jij mag van mij gerust honderd jaar worden, als je maar niet erger begint te zeuren naargelang je ouder wordt.

Ilse Hoe kun je nu mijn gezeur horen als je de ganse dag ligt te slapen?

- Jean Moet je niet stilaan vertrekken? Ik wil namelijk aan mijn schoonheidsslaapje beginnen.
- Ilse Ja, jij hebt binnenkort al een ganse zak cement nodig om al die rimpels in je gezicht glad te strijken.
- Jean Cement is nog altijd goedkoper dan de kilo's make-up die jij dagelijks gebruikt.
- Ilse Wie zegt dat ik make-up gebruik?
- Jean Je ziet eruit als een oude gerestaureerde boerderij, daar komen na een bepaalde tijd de schimmelplekken toch weer door de kalk heen.
- Ilse Bedankt voor het compliment!
- Jean Graag gedaan.
- Ilse En nu ben ik weg.
- Jean Als je niet vanzelf was gegaan, had ik je weggejaagd. Dag Ilse.
- Ilse Troost je, ik kom straks terug. Dag hartevreter van een vent. (af)
- Jean Zou ze werkelijk zoveel geld hebben, of . . . ? De kans is natuurlijk groot. Ze heeft in haar leven nooit veel uitgegeven. Niet aan kleren en zeker niet aan eten. Droog brood met ongesuikerde platte kaas, daar heeft ze kilo's van gegeten. Maar ja, zo ziet ze er dan ook uit. En nu . . . siësta houden! (Jean leunt achterover en legt de krant op zijn gezicht)
En dat nu maar niemand in zijn botte hersens haalt om mij te storen. (Jean slaapt nu. Van achter de schermen wordt het geluid van piepende wielen hoorbaar. Wordt wakker.)
Het is godgeklaagd! Nu mag een gepensioneerde ook al niet meer van zijn welverdiende siësta genieten. (roept boos) Is het bijna gedaan met dat straatlawaaï?
- Herman (op terwijl hij nijdig de kinderwagen voortduwt en met valse stem op de melodie van een kinderliedje zingt) Slaap snotjong, slaap. Je opa wil dat je slaapt!
- Jean Is dat echt nodig, zoveel kabaal midden overslag?
- Herman Kan ik er wat aan doen dat die kleine niet wil slapen?
- Jean Houd dan op met zingen en doe een paar druppels olie aan die wielen.
- Herman Denk je dat die kleine dan wel zal slapen?

Jean Ik zou het niet weten. Maar zo kan ik tenminste in alle rust van mijn middagdutje genieten.

Herman Driedubbele egoïst! Ik . . . ik . . . ik alleen. Maar een medemens gunnen je geen plezier in zijn leven.

Jean Holala, wat een humeur! Wie heeft er nu weer in je gat gebeten?

Herman Zou je niet chagrijnig worden? Ik heb hemel en aarde moeten bewegen om een afspraak te krijgen, en als dan eindelijk de grote dag is aangebroken, wil die kleine huilebak niet slapen.

Jean Een afspraak? Vertel eens! (het kind begint te huilen)

Herman (boos in de richting van de kinderwagen) Had ik vanmorgen maar een handvol valium in je melk gedaan, dan had je nu geslapen.

Jean Je hebt dus een . . . afspraak?

Herman (kijkt richting kinderwagen) Vanaf morgen ben ik nog wel je opa, maar niet meer je babysit! Ik zal je mama wel eens duchtig de waarheid zeggen.

Jean Ken ik de gelukkige?

Herman (kijkt verschrikt op horloge) Wat? Is het al zo laat? Ik moet ervandoor. (kijkt naar de kinderwagen) En jou duw ik in je nest, slaap of geen slaap!

Jean Bel dan even naar de tandarts dat je een half uurtje later komt.

Herman Tandarts? Welke tandarts?

Jean Heb je dan geen afspraak met de tandarts?

Herman Hoe kom je erbij?

Jean Ja, hoe komt een mens erbij? Om nog een afspraak met een vrouw te hebben, dacht ik zo bij mezelf, is Herman te oud.

Herman Ik? Oud? Volgende maand word ik pas zevenenvijftig. Ik ben nog in de fleur van mijn leven, beste vriend. Met mijn gezondheidstoestand kan ik nog gemakkelijk dertig jaar zonder problemen van het leven genieten.

Jean Je kunt me vertellen wat je wil, Herman, maar op jouw leeftijd is toch het vet van de soep af. Het enige wat je nog kunt, is terugdenken aan de gouden dagen van lang, héél lang geleden. Want als je nu alle registers nog eens wilt opentrekken, is er die vervelende knik in het midden die ervoor zorgt dat het snel uit is met de pret.

Herman Hoor hem daar, de slapjanus! Weet jij dat mijn hang- en sluitwerk nog zo goed marcheert als het machientje van een kerel van twintig?

Jean Bluffer! Nu schiet je niet met spek, maar met ganse varkens.

Herman En er zijn heus nog genoeg andere dingen die je samen met een vrouw kunt doen. (met nadruk) Ook al ben je al zevenenvijftig!

Jean Geef dan eens een paar voorbeelden.

Herman wel . . . Euh . . . je kunt . . .

Jean (onderbreekt hem) Eenmaal per jaar met de bus op bedevaart gaan naar Banneux of Scherpenheuvel, zeker?

Herman Dat kan eventueel ook, ja.

Jean En wat doe je de rest van het jaar? Jij naar de petanquaclub gaan, en zij onderbroekjes breien voor de blote negertjes van Zaïre.

Herman Waarom moet jij toch alles in het belachelijke trekken, Jean? De vrouw waarmee ik een afspraak heb, is lief . . . vriendelijk en ze zit er warmpjes in. Wat kan ik toch nog meer verlangen?

Jean Ach, zo? Ze zit er warmpjes in. Draagt ze dan dubbel-deïsoleerd flanellen ondergoed? (begint spottend te lachen)

Herman (maakt zich boos) Ach, stik toch als je wil! (het kind begint te huilen) Lap! Nu dat ook nog!

Jean Het was maar om te lachen, hoor. Wacht, ik zal wel eens kijken of de kleine zijn tutje nog heeft. (Jean gaat naar de kinderwagen en trekt het dekentje weg) Potverdomme, dat stinkt hier in die bak! Hoelang is het al geleden dat je die kleine zijn pamber nog hebt ververst?

Herman Euh . . . Dat is geleden van rond negen uur vanmorgen.

Jean Waarom laat jij dat kind zolang . . . ?

Herman (onderbreekt) Je denkt toch niet dat ik met een wit overhemd aan die kleine zijn vieze poep ga afvegen. Jij weet zeker niet dat ze soms de smurrie tot aan de enkels hebben hangen.

Jean Zal ik die kleine eens verschonen, prutsvent van een opa?

Herman Daar heb ik geen bezwaar tegen. Alles wat je nodig hebt, vind je in de toiletta's.

Jean Toch ga ik mijn voorzorgen nemen. (bindt een zakdoek voor de mond)

Herman Doe ook maar ene overall aan, want die stank blijft minstens een week ik je kleren hangen. Geen wasmiddel is sterk genoeg om die geur weg te wassen.

Jean Meen je dat?

Herman Dat zul je wel merken als de mensen zich op straat omdraaien en je met opengetrokken neus nakijken. Maar als je hen uitlegt waarom je zo stinkt, begrijpen ze het wel.

Jean Ben je mij misschien voor het zotteke aan het houden?

Herman Wat is er nu van? Ga je die kleine nu verschonen, of moet ik hem thuis zo in zijn bed gooien? Ik heb over een half uur een afspraak, moet je weten.

Jean (kijkt in de kinderwagen) Deze keer zit zelfs de smurrie tot onder zijn voetzolen. Bah, bah! Wat een slagveld!

Herman O, ja, voor ik het vergeet: hier is een tandenstoker om dat bruine spul onder je nagels vandaan te halen.

Jean Zal ik misschien deze oude handschoenen aandoen? Ik gebruik die altijd om de rozen te snoeien.

Herman Je gaat die tere billetjes toch niet vastnemen met die grove handschoenen, hoop ik? Je bent een kinderbeul, Jean.

Jean Maar, maar . . . hoe moet het dan?

Herman Zoek dat zelf maar uit, want jij wil toch perse opa worden.

Jean Wacht, ik roep mijn vrouw even.

Herman Daar heb je het al! Mijnheertje hier wil bij hoog en bij laag opa zijn, maar als hij een vieze klus moet opknappen, zijn het de anderen die er voor moeten opdraaien.

Jean Maar ik dacht dat die luiers volledig dicht waren.

Herman Op de televisiereclame wel, ja. Maar daar plassen de baby's alleen maar. Er komt heus wel wat meer bij kijken, hoor.

Jean Waarom verkopen ze dan geen luiers met broekspijpjes die je onder de voeten kunt dichtbinden? Dat zou pas gemakkelijk zijn. Je stroopt die kleine zijn vuile luier naar beneden, en de viezigheid blijft eraan hangen. Alleen nog een beetje naspoelen en de kleine lacht weer.

Herman Welja! Dat zou pas een prachtige uitvinding zijn. Je begint er maar eens over na te denken. Als gepensioneerde heb je toch tijd genoeg. Maar nu moet ik er echt vandoor.

Jean Wat ga je nu met de kleine doen?

Herman Ach, die valt wel van ellende in slaap. Het is heus niet de eerste keer dat opa geen zin heeft om een andere pamber aan te doen. Tot morgen of zo. Groetjes! (gehaast af)

Jean Arm kind. Het zal je opa maar zijn. (loopt vlug naar de zijde waar Herman is afgegaan en roept) Hé, Herman! Hoe heet de vrouw eigenlijk waarmee jij een afspraak hebt? (komt terug op) Hij hoort me niet. Maar het moet in ieder geval een oerdom mens zijn, om met zo iemand als Herman een afspraak te maken. Maar ja, het zijn gelukkig mijn zaken niet. (zet zich m zetel) En nu het verlengstuk van mijn siësta houden. (slaapt)

George (bezweet en moe met twee koffers op) Wat een onthaal zeg!

Jean (wordt wakker en schrikt als hij George ziet) Heb ik nu zo lang geslapen, of hebben ze jou daar in Singapore drie dagen eerder weggejaagd?

George Ik had bij mijn thuiskomst wel iemand anders verwacht.

Jean O ja? De dorpsfanfare en een cameraploeg van de BRTN zeker?

George Dat was in elk geval beter geweest dan een schoonvader met twee dikke slaap ogen.

Jean Kan ik er wat aan doen dat ze jouw gezever daarginds beu waren?

George Waar is Anja?

Jean Tennissen.

George Waarom vraag ik het eigenlijk? Ik had het moeten weten. Ze houdt meer van die tennisballen, dan van mijn... dan van mij, bedoel ik.

Jean Ja, en ze was blij dat ze nog eens met Bart kon tennissen.

George Bart? Met die flierefluitier?

Jean Precies. Met dat oud lief waar ze vroeger altijd in het portaal van de kerk mee stond te flirten

George Zeg dat het niet waar is!

Jean De waarheid moet gezegd worden.

George Waar is ze? Ik sleep ze naar huis. Dat moet afgelopen zijn.

Jean Kom. kom. Je moet niet zo hard van stapel lopen. Er zal heus niets verkeerd gebeuren tussen die twee.

George Dat zeg jij.

Jean Ik ken mijn dochter. Ze is de liefde zelf. Maar dat heen ze van haar papske.

George Natuurlijk is ze lief. Als ze maar kan sporten en géén huishoudelijk werk hoeft te doen.

Jean Tja, die vrouwen van tegenwoordig. Vroeger hadden ze geen tijd om te sporten, want ze hadden hun handen vol met het opvoeden van de kinderen.

George Jaja, jij altijd met je uitleg over vroeger.

Jean Maar het is de keiharde waarheid, manneke! Vertel me nu eens wat jouw moderne vrouwtje zoal doet.

George Overdag weinig of niets en véél rusten. Maar dat heeft ze blijkbaar van haar vader. (denkt na) Maandagen donderdagavond gaat ze tennissen, dinsdagavond is het squashen... eh... woensdagavond speelt ze met gewichten en doet ze aan figuurtraining en vrijdags doet ze aan volksdansen.

Jean Dat zijn dan... vijf van de zeven dagen.

George Wacht! Ik moest even ademhalen. En 's zaterdags traint ze de jeugd van de volleybalclub.

Jean En 's zondags ben jij aan de beurt?

George Dat denk je maar. Dan ligt ze de hele dag in een luie zetel omdat ze te moe is om een poot te verzetten.

Jean En daar ga jij mee akkoord?

George Bijlange niet.

Jean Dan moet je daar een einde aan maken. Kost wat kost.

George Ze lacht me vierkant uit als ik het haar vertel.

Jean Ben jij een vent of een schoteldoek?

George Meestal alle twee.

Jean Dan wordt het de hoogste tijd dat jij je gaat vermennen.

George Maar hoe?

Jean Door haar een kind te schenken.

George Ik?...Zij... Wij een kind?

Jean En ik een opa.

George Je meent het niet.

Jean ik ben nog nooit zo ernstig geweest als op dit moment.

George Ze zal me een wats tegen mijn oren geven, als ik haar het voorstel doe.

Jean Misschien is ze zelfs blij. Wie weet hunkert ze al jaren naar een kind maar ze het nooit durven zeggen.

George Houd toch op met zwanzen. Ik ben echt niet in de stemming.

Jean O, maar nu begrijp ik het!

George Jij begrijpt nergens iets van. Slaap maar weer verder. (wil afgaan)

Jean Nee, nee! Hier blijven! Ik weet waar bij jou het schoentje wringt. Jij weet helemaal niet hoe het moet.

George Wat... hoe het moet?

Jean Een kindje maken, tiens.

George Alsof ik het niet zou weten, zeverkous!

Jean Waar is het bewijs?

George Stel je niet zo aan, wil je.

Jean Zal ik voor jou het verhaal van de bloemetjes en de bijtjes nog eens uit de doeken doen? Misschien dat er op zolder nog het voorlichtingsboek ligt waaruit ik het heb geleerd.

George Ik heb jouw wijze raad en je boek niet nodig.

Jean Het is nochtans eenvoudig. Vroeger hoefde een man zijn vrouw maar aan te kijken, en hup... ze was weer gezegend voor de komende negen maanden.

George Maar je moet ook een vrouw hebben die je kunt aankijken.

Jean Ja... Daar heb je weer gelijk bij.

George En veronderstel dat ze een kind wil. Wie kan er dan uiteindelijk voor opdraaien? Ik! Negen maanden zwangerschap... Acht weken zwangerschapsverlof en nadien is ze weer elke avond de hort op.

Jean Dat is toch geen probleem. Maak haar dan nog een kind bij, slimmeke.

George Ja, ja, het is duidelijk te horen dat jij in de donkere middeleeuwen bent jong geweest. Je verstand zit vol met spinnenwebben.

Jean Dan moet je het zelf maar weten. De jeugd meent toch dat ze de wijsheid in pacht heeft. En laten we nu maar over dat geval zwijgen.

George Is er anders nog nieuws?

Jean Er is niet veel goed nieuws bij.

George Vertel op.

Jean Je nieuwe kleurenprinter is in duizend stukken uiteengevallen, én je auto is volledig afgekeurd.

George Wie heeft mijne printer vernield?

Jean Anja was met haar voet achter de kabel blijven hangen.

George Dat ding heeft een klein fortuin gekost.

Jean En dan je afgekeurde auto niet te vergeten.

George Ze denken wel dat het geld op mijn rug groeit.

Jean En de Mercedes die jij zo graag ziet, kost méér dan een miljoen.

George En ik had gehoopt dat mijn auto nog enkele jaartjes meekon. Als ik een nieuwe printer moet kopen, kan ik mijn droom helemaal vergeten.

Jean Dat valt te bezien. Jij kunt die Mercedes toch kopen.

George Waarmee? Met wortelenschijfjes, misschien?

Jean Als ik nu eens een deel van het geld zou geven. Een soort van renteloze lening om het zo maar uit te drukken. Wanneer je het geld teruggeeft, speelt geen rol.

George Voel jij je wel goed? Heb Je misschien iets verkeerd gegeten?

Jean Ik weet goed wat ik zeg. En ik meen wat ik zeg.

George Hoeveel is een deel van dat bedrag?

Jean Honderdduizend méér dan de helft.

George En dat geld geef jij zo maar? Zonder rente of bijkomende vragen?

Jean Dat heb ik niet gezegd! Die interest hoef ik niet, maar ik heb wel een vraag.

George Oei, nu gaat het komen.

Jean Jij krijgt dat geld, maar dan moet jij ervoor zorgen dat ik opa word.

George Oplichter.

Jean En als het een jongen is, doe ik er een faxtoestel bovenop.

George Jij lijkt. Sinterklaas wel.

Jean Het is te nemen of te laten. Het kost je alleen maar een kleine inspanning.

George Hoelang mag ik over dat voorstel nadenken?

Jean Om stipt negen uur vanavond moet ik het weten.

George Maar wat zal Anja zeggen?

Jean Dat is jouw probleem. Daar kan ik je echt geen raad bij geven.

George Dan zal ik eerst maar beginnen met een fris bad te pakken. (af met koffers)

Jean (laat zich glimlachend in de zetel vallen) Wat kan het leven toch zo verrassend mooi zijn. (sluit de ogen)

Luc (op, verlegen met een bos bloemen) Is ...is ...Tessy thuis?

Jean (met gesloten ogen) Heb jij dat bord niet gezien?

Luc Bord?...Waar?

Jean Een plakkaat waarop staat dat ik géén spreekuur heb voor 's avonds achttien uur. En dan nog liefst op afspraak.

Luc Sorry, dat ik het niet gezien heb, schoonvader.

Jean Schoonvader? Spreek dat gruwelijke woord nooit meer uit! In het vervolg is het Jean, of...opa.

Luc Zou ze nog boos zijn?

Jean (wijst naar de bloemen) Waarom heb jij dat onkruid in je handen?

Luc Ach, een bosje bloemen zegt zoveel meer dan woorden.

Jean Had haar dan een bussel prei of een bussel wortelen meegebracht, dan had ze er nog soep van kunnen koken.

Luc Roep jij Tessy even, schoon... eh... schone Jean?

Jean Ik denk er niet aan! Het is al erg genoeg dat ze op mijn kosten leeft. En wie de volgende keer in mijn huis komt logeren, brengt zijn boterhammen mee.

Luc Goed, dan roep ik haar zelf wel. (hij wil in de deuropening roepen, maar aarzelt, tot Jean) Wil je me steunen als ze hier is?

Jean Mijn steun had, je vier jaar geleden ook niet nodig. Ik had je nog willen waarschuwen, maar haar hand en de rest vond je belangrijker.

Luc Als ik toen geweten had dat ze zo onredelijk kan zijn, dan...

Tessy (is ondertussen opgekomen) Wie is er hier onredelijk?

Luc (schrikt) Tessy.. euh... liefst... hier, een bosje bloemen.

Tessy Waarom? Is er iemand jarig?

Luc Het spijt me, lieve Tessy.

Tessy Daar had je eerder aan moeten denken.

Luc Kom je mee terug naar huis? Alles is vergeten en vergeven.

Tessy Voor jou misschien wel.

Luc Ik beloof dat ik nooit meer een opmerking zal maken over... over...

Tessy Over wat?

Luc Wel ja, over die... die... dinges in je gelaat.

Tessy Over die rimpels, bedoel je?

Luc Ja, zoiets in die aard bedoel ik.

Tessy Volgens jou heb ik dus wél rimpels.

Luc Ja...euh...nee. Begrijp me dan toch.

Tessy (tot Jean) Zie je, papske, wat voor een waardeloze vod van een kerel hij is? Hij durft niet eens voor zijn eigen mening op te komen.

Jean Dat is nu eenmaal het lot van een getrouwde man. Zegt hij de waarheid, dan is hij een onmens; zwijgt hij dan is hij een man van niets.

Tessy Welja steun hem maar! Laat je eigen dochter maar in de kou staan, zij zal alle verwijten en lasteringen wel slikken.

Luc Met ruzie maken schieten we toch niets op, Tessy.

Tessy Jij kunt niet eens ruzie maken, slome vent!

Luc Maar ik zie je graag, Tessy!

Tessy Behalve mijn rimpels dan.

Luc Ook jouw rimpels.

Tessy Hij begint weer. (tot Jean) Nu heb je het zelf gehoord, papske!

Jean Kindertjes, kindertjes toch Waarvoor is dat allemaal nodig? Denk er toch eens aan dat jullie nog jaren met elkaar moeten optrekken.

Tessy Hij kan voor mijn part de boom in. Met zo iemand wil ik niet meer getrouwd zijn.

Jean Ik heb een voorstel: jullie gaan het volgend weekend naar de chalet die jullie verleden jaar in Luxemburg hebben gekocht.

Luc Chalet?

Tessy Die koop is toen niet doorgegaan.

Jean Wat je me nu vertelt. En ik dacht...?

Tessy Mijnheertje hier vond het teveel geld. Trouwens, alles wat ik mooi vind, vindt hij te duur. Zelfs een volledig ingerichte Finse sauna en een volautomatische zonnebank gunt hij me niet.

Luc Ik gun je alles, maar je hebt nu eenmaal een dure smaak.

Tessy Vertel verder, papske. Wat kunnen wij in Luxemburg gaan doen?

Jean Wat jullie daar zoal kunnen doen? Wandelen...fietsen...lekker eten...euh...

Tessy Met iemand als hij gaan wandelen? Die zeurt na honderd meter al dat hij moe is.

Jean En 's avonds bij een wijntje en wat kaarslicht...

Tessy (onderbreekt hem) Valt hij in slaap.

Jean Dat zou dan juist niet mogen gebeuren.

Luc Wat dan wel?

Jean Ja, wat doen jonge mensen zoal in een romantische sfeer? Probeer je dat nu eens voor te stellen?

Luc Ik zou het niet weten.

Jean Zij geeft jou een kus, gevolgd door een knuffel. Wat doe je dan?

Luc Lachen, want in kan niet tegen kietelen.

Tessy Nu snap ik het!

Jean Eindelijk!

Luc Mag ik ook weten waarover het gaat?

Tessy Papske heeft het over datgene waar jij altijd te moe voor bent.

Luc O, dat? Als jij eens op tijd naar bed zou komen, in plaats van elke avond twee uren voor de badkamerspiegel te zitten, dan zou ik niet in slaap vallen.

Tessy Jij moet altijd overdrijven.

Luc En vaak duurt het nog langer, als je weer een nieuwe anti-rimpel-crème wil uitproberen.

Jean Ik hoor het al: ik zal nooit een opa worden.

Luc Wil jij...

Jean (onderbreekt Luc) Dat wij... een kindje kopen? Ik denk er niet aan. En dan mijn hele verder leven met die afschuwelijke zwangerschapstrepen rondlopen, zeker?

Jean Dat is mijn enige grote wens voor ik sterf.

Tessy Probeer ons Anja maar zover te krijgen. Ik niet, hoor!

Jean Met kinderen is je toekomst verzekerd. Het moeten er daarom geen zes zijn, vier of vijf is voldoende.

Tessy Kinderen kosten handenvol geld. En met zo een gierige papa, zullen het arme sukkel van kinderen zijn.

Luc Van die kilo's anti-rimpel-crèmes die jij jaarlijks koopt, kunnen we gemakkelijk een kind onderhouden.

Tessy Bemoei jij je er niet mee!

Luc Ik wil best een kind.

Tessy Ik niet! En daarmee is de kous af.

Jean Ook niet als Luc een sauna en een zonnebank voor je koopt?

Luc Hola! Wacht eens even!

Jean Tegenwoordig zijn er al zonnebanken met afstandsbediening en een ingebouwde CD-speler. Misschien kun je die Finse sauna in je tuin laten bouwen.

Luc Je bent niet wijs, Jean! Wie zal dat betalen?

Tessy Daar begint hij weer, de gierigaard. Het mag weer niets kosten.

Jean En jouw bleke smoel kan ook best een bruin kleurtje gebruiken, Luc.

Tessy (tot Luc) Nu hoor je het ook eens van een ander.

Jean En als jullie een babysit nodig hebben, je kent mijn adres. Zelfs tijdens het weekend.

Tessy Aan mij zal het niet liggen...als er géén kind komt.

Jean Zo hoor ik het graag. En Luc wil er ook zijn best voor doen, nietwaar jongen? Je begint met eentje, de anderen volgen vanzelf.

Tessy In welke hoek van de tuin zou die Finse sauna het meest tot zijn recht komen, denk je? Misschien laat ik de zolder inrichten om er een zonnebank te plaatsen.

Luc Welja! Nog iets?

Tessy (tot Luc) Over enkele minuten heb ik mijn koffers gepakt. Dan rijden we van hier rechtstreeks naar de winkel. Je hebt toch je Chequeboekje bij, hoop ik? (af)

Jean Zie je nu hoe je met vrouwen moet omgaan?

Luc Jij hebt gemakkelijk praten, maar ik moet een klein fortuin ophoesten.

Jean Geld speelt geen rol. Ik geef je de helft van het geld. Akkoord?

Luc Heb jij de lotto gewonnen?

Jean Dat is mijn zaak. Maar je moet het me wel teruggeven. Interest hoeft ik niet.

Luc Van dat geld hoeft Tessy niets te weten?

Jean Wat niet weet, wat niet deert. En span je vandaag niet te veel meer in, zodat je vanavond fit en uitgerust bent om...om te ..je weet wel.

Luc Ik word potverdomme door mijn eigen schoonvader in de luren gelegd.

Tessy (op met koffers) Wel, waar wachten we nog op? (Luc en Tessy af)

Jean Als er ooit iemand een standbeeld voor genialiteit verdient, dan ben ik het wel. Nu moet ik er wel voor zorgen dat ik me niet in de nesten werk. Ik heb mijn twee brave schoonzonen een pak geld beloofd, geld dat ik niet eens heb. Eigenlijk bet ik maar gegokt met die zuurpruim haar centen. Als ik voortaan héél vriendelijk en lief voor haar ben, krijg ik misschien op voorhand een deel van mijn erfenis uitgekeerd. En als ze weigert, dan vliegt die oude kasarol met haar klikken en klakken op straat.

Mia (op) Heb je even tijd om te luisteren, Jean?

Jean Voor jou maak ik altijd tijd, lieve snoes. Kom hier, dan krijg je een zoen van me.

Mia Heb je weer stiekem zitten drinken?

Jean Ik ben zo gelukkig, dat ik zelfs naar een toespraak van jou zou kunnen luisteren.

Mia Spits dan de oren maar.

Jean Alles doe ik voor jou, als het maar niet te lang duurt.

Mia Ik heb mij kandidaat-bestuurslid gesteld bij die nieuwe vrouwengilde. En de voorzitter wil dat alle kandidates zich tijdens de verkiezingen in het kort voorstellen.

Jean In het kort nog wel. Ga jij dan voortaan minirokjes dragen?

Mia Nee, slimmeke! Jij begrijpt ook nergens iets van. Jouw IQ zal ook nooit boven het nulpunt uitkomen.

Jean Als een mens daarmee gelukkig is, waarom niet?

Claire (op) Dag tante en nonkel.

Jean Van een verrassing gesproken. Kom, zet je even. En waarom heb je de kleine Cindy niet meegebracht?

Claire Ze is bij de onthaalmoeder.

Jean Ben je er zo een beetje overheen?

Claire Ik heb, om het zo maar uit te drukken, moeder een jaar lang zien sterven, maar toch was het een schok haar zo plots te moeten verliezen.

Jean Heb je geen schrik, daar zo alleen in dat grote huis?

Claire Daar zal heus niemand van wakker liggen.

Jean En ik dan?

Claire Ik weet dat je het goed bedoelt, nonkeltje, maar het is een schrale troost.

Jean Jij bent ook niet vlug tevreden

Mia Ga je het huis verkopen?

Claire En dan? Op straat slapen?

Mia Ergens een flat huren.

Claire De huiseigenaars hebben liever geen werkloze en ongetrouwde vrouw met een kind als huurder. Die vrouwtjes zijn niet te vertrouwen, wordt wel eens gezegd.

Jean Kom hier dan wonen.

Mia Jean!

Jean Wat ga je anders met al die lege slaapkamers doen?

Mia Met de opbrengst van het huis kan ze gemakkelijk iets anders kopen. En ze krijgt er misschien nog een dikke erfenis bovenop.

Jean Dat meisje heeft sociaal contact nodig. Haar kind moet opgroeien bij mensen die van haar houden. Wat is er mooier dan een kinderlach die door het huis galmt?

Mia En wie ruimt het speelgoed op dat door het hele huis slingert? En wie zal er de vettige vingers van de kasten en de deuren afvegen? Ik heb geen tijd en jij bent er te lui voor.

Jean Is dat hetgeen jij bij die vrouwenverenigingen leert? “Laat die meisjes maar in de kou staan, het was tenslotte hun eigen schuld?”

Claire Doe maar geen moeite, nonkel, ik trek mijn plan wel. Mijn verdriet zal ik wel alleen verwerken. Dat heb ik trouwens altijd moeten doen.

Jean Geen sprake van! Jij komt hier in... mijn huis wonen.

Mia En ik wil geen kostgangers in...mijn huis!

Jean Wie zegt dat Claire een kostganger is?

Claire Dat wil ik helemaal niet zijn. Ik zal werken voor mijn kost: poetsen, koken, in de tuin werken, winkelen en nog zoveel meer.

Mia Ach, ik weet het niet.

Jean We proberen het. Een half jaar op de proef. Lukt het niet, dan vertrekt ze. Akkoord?

Mia Vooruit dan maar. Maar afspraken zijn afspraken.

Claire Je bent een schat, nonkeltje.

Jean Ach, dat is ook al geen nieuws meer.

Claire En jij bent ook bedankt, tante. Je zult heus geen klagen over mij en mijn kind hebben. Ik beloof het.

Mia Het is al goed met dat flauwe gedoe. (tot Claire) Kun jij met een schrijfmachine overweg?

Claire Zeer goed zelfs.

Mia Kom dan vanavond maar naar hier, want ik heb nog enkele toespraken die voor morgenavond op papier moeten staan.

Claire Dat doe ik heel graag voor je, tante. Dan ga ik nu mijn Cindy afhalen. (af)

Jean (roept haar na) Vergeet vooral straks niet die kleine schat mee te brengen!

Mia Je weet niet waar je aan begint, Jean. Zo een klein kind maakt meer rommel dan jij kunt opruimen. (af)

Jean Wat zal ze zeggen, als er binnenkort drie van dat kaliber hier rondlopen? (legt zich in de zetel)

Anja (komt opgelopen) Dat was nu eens een heerlijke tennispartij. Dag, lieve papa!

Jean Zeg maar papske, dat hoor ik liever. Ten minste als je het lief uitspreekt

Anja Dag lief papske!

Jean (zingt zacht een blij liedje)

Anja Alles goed met je, papske?

Jean Het kan niet beter zijn.

Anja Heeft George vandaag getelefoneerd?

Jean Geen telefoon gehoord.

Anja En hij heeft nochtans beloofd vandaag te zullen telefoneren. Dat hij verdorie wacht tot hij terug thuis is.

Jean Dan hoef je niet langer te wachten.

Anja Bedoel je dat hij...? Waar is hij dan?

Jean Hij is zich aan het voorbereiden voor straks.

Anja Heeft hij een verrassing voor me meegebracht?

Jean Niet bepaald een verrassing. Toch zul je verrast zijn als hij je vertelt wat hij gaat doen.

Anja Weet jij het al?

Jean Ja. Tot in de details zelfs.

Anja Toe, vertel het me dan, papske!

Jean Hij vindt dat je te veel aan sport doet, buitenshuis.

Anja Krijg ik dan thuis mijn eigen tennisveld.

Jean Later misschien, maar eerst krijg je een kind van hem.

Anja Een kind?

George (Is ondertussen opgekomen) Misschien wel twee.

Anja Wat denk jij wel? Ik ben nog steeds baas in mijn eigen lijf.

Jean Daar gaan we weer. Vinden jullie het erg als ik even een slok ga drinken? (af)

George Ons geluk is pas compleet met een kind.

Anja Dan hoef ik niet gelukkig te zijn.

George Ook goed. Wil je misschien gelukkig zijn met die kerel waarmee je vandaag hebt getennist? Ben je nog verliefd op hem?

Anja Ik verliefd? In het geheel niet.

George Je kleren ruiken nochtans naar een vreemd soort aftershave.

Anja Hij heeft me niet eens aangeraakt.

George Waarom bloos je dan? Jij bloost altijd als je liegt.

Anja Dat is niet waar!

George Is hij vaak bij je op bezoek geweest terwijl ik weg was?

Anja Niet eenmaal! Hij heeft niet eens getelefoneerd.

George Kijk eens diep in mijn ogen en zeg dan dat je alleen maar van mij houdt.

Anja Ik hou alleen van jou, George. Dat weet je.

George Dat is een uitstekende reden om een kindje te maken.

Anja Hoe weet paps eigenlijk van dat kind? Heb jij hem dat verteld?

George Oude mannen zeggen zo vaak van die gekke dingen. Daar moet je geen acht op slaan.

Anja Van wie weet hij het dan wel? Hebben jullie een complot?

George Maar nee, Anja-lief.

Anja Je knippert met je linkeroog. Dat doe je altijd als je liegt.

George Goed dan. Je papske wil zo graag opa zijn.

Anja En toen zei jij: "Daar zorg ik wel voor."

George Iets in die aard, ja.

Anja Had je dan niet eerst met mij kunnen overleggen?

George Maar jij bent altijd met sport bezig.

Anja Heb je er al ooit aan gedacht om het aan mij te vragen?

George Dus wil je een kind?

Anja Dat heb ik niet gezegd.

George Wat wil je dan wel zeggen?

Jean (op) Zeg, George, heb je het laatste nieuwe model van Mercedes al in dit weekblad men staan? En niet eens zo duur.

George Dat interesseert me op dit ogenblik niet.

Jean Het duurt vandaag wel lang eet het negen uur is.

Anja Waarom moet het negen uur zijn?

Jean Ach, zo maar. George gaat me dan iets belangrijks vertellen.

Anja Of jij een opa wordt zeker?

Jean Ik? Hoe kom je daarbij dat ik een opa wil zijn?

Anja Mijn lieve George heeft me daarover iets verteld.

Jean Heb jij alles tegen haar gezegd?

Anja Vertel op, George. En vlug een beetje.

George Maar ik weet niet wat hij bedoelt.

Jean Je hebt me daarstraks toch zelf verteld, dat Anja gouden oorbellen en die ene diamanten ring krijgt, al ze in verwachting is.

George Heb ik...?

Anja O, George! Wat ben je een schat van een man. Van een diamanten ring droom ik al jaren. Wordt het niet de hoogste tijd dat we naar huis gaan schat? Zoveel te vlugger kan ik die ring dragen.

George Jij bent een oplichter, Jean!

Anja Kom, liefste! (zij trekt George mee af)

Jean Zo, dat hebben we ook weer gehad. Wat was het weer een drukke dag voor een gepensioneerde. Morgen moet ik beslist een rustdag nemen.

Ilse (komt al zingend op) Wat een heerlijke avond.

Jean Ben jij het die daar zingt, Ilse? Ik dacht dat er iemand met zijn vingers tussen de deur zat.

Jean Vanavond kun jij me niet op stang jagen, Jean. Daarvoor is het leven te mooi.

Jean Kom je nu pas uit de bibliotheek?

Ilse Ik heb vanavond gedanst met de liefste man van deze wereld.

Jean Hoeveel blauwe tenen heeft de sukkel er aan overgehouden?

Ilse Rode wijn. . ,kaarslicht. . .romantiek...

Jean Ik had het kunnen weten: ze heeft een stuk in haar voeten.

Ilse Een compliment uit zijn mond is waardevoller dan een snoer van echte parels.

Jean Er is geen fatsoenlijk gesprek mee te voeren op dit ogenblik. Ik ga slapen. Sluit jij de achterdeur? (af)

Ilse Alleen hij krijgt de gouden sleutel van mijn hart. Enkel bij het aanhoren van zijn naam, begint mijn bloed al sneller te stromen; vreemde tintelingen schieten

dan doorheen mijn hele lijf. O, wonder van een man! Waarom heb ik toch al die jaren gewacht om het mooiste mirakel van de schepping te ontdekken. De mannen? Ach, ze zijn zo lief. (laat zich in Jean zijn zetel vallen en slaapt in)

EINDE TWEEDE BEDRIJF.

DERDE BEDRIJF

Twee maand later.

(Jean heeft een ganse uitrusting diepzeeduiken gekocht, is bezig met het uitpakken en het passen)

Jean Als een gepensioneerde op uur en tijd betaald wordt, dan kan hij soms ook zo een kleinigheidje kopen 't Zou natuurlijk veel goedkoper zijn indien men minder plastic gebruikte voor de verpakking. Minder milieubelastend. Ons Mia zal weer werk hebben om dat allemaal te sorteren. Blauwe vuilzak, groene en witte. Enfin, daar kan ik me nu geen zorgen over maken. Voor het sorteren van afval vind ik vrouwen echt nuttig. Zij hebben gevoel. Mannen zijn wat onhandig. En ik kan het weten.

Mia (op, kijkt naar Jean en zijn drukke bezigheden) Als mannen maar kunnen kopen dan is het prima. Ze zijn als kleine kinderen. Ze willen alles hebben wat maar geld kost.

Jean Wat gratis is, is niet altijd genietbaar. Of beschikbaar.

Mia En hoe dikwijls gebruiken ze het?

Jean Vroeger veel, nu...dat is lang geleden, nu je het zegt! Lang geleden.

Mia Daar was ik niet over bezig! Mannen! Kennen jullie nu niets anders?

Jean Zwemvliezen, ja.

Mia Hoeveel kost die rommel?

Jean Rommel? Allemaal gestroomlijnd. Speciaal ontworpen volgens het aerodynamisch principe. De kleinste waterweerstand. Speciale vormgeving.

Mia Dan heeft men zeker niet aan jouw model gedacht. Aerodynamisch. Zie dat model daar staan. Een misvormde dromedaris.

Jean Heb je al eens naar jezelf gekeken? In een spiegel bijvoorbeeld?

Mia Ja. En dat valt best mee.

Jean Die spiegel in de badkamer, dat is een leugenaar.

Mia Volgens jou wel.

Jean Als je eerst een bad neemt dan is die helemaal bedampt. Je ziet niet meer wat je wilt zien.

Anja Als jij wilt zien wat je wilt zien, dan doe je best je ogen toe.

Jean Je hebt gelijk, Miaatje! Gelijk. Ons model is niet meer wat het vroeger was. Het is allemaal wat ronder geworden. Maar daarom hou ik niet minder van jou.

Mia Jouw liefde werd steeds kleiner naarmate mijn borsten groter werden. En breder.

Jean En lager. Ja. Maar dat kan terug gelanceerd worden. Alles heeft zijn tijd. Misschien moet ik mijn ogen wat meer toedoen. Wat meer fantasie gebruiken.

Mia Je draait rond de pot, Jean.

Jean Daar ben ik goed in, hé?!

Mia Onnozelaar!

Jean Wat vind je van mijn superzwemvliezen?

Mia Hoelang ga je die rommel aan je voeten doen? Kinderen genieten soms maar heel even van nieuw speelgoed.

Jean Dat moet heel mijn derde leven duren.

Mia En wat waren die vorige levens?

Jean Mijn eerste leven was mijn groei naar volwassenheid.

Mia Dat moet iets speciaals geweest zijn.

Jean Mijn tweede leven was gevuld met liefde.

Mia En je derde leven: de aftakeling.

Jean De wedergeboorte. Wat ik in mijn twee vorige levens niet vond, of te weinig kreeg, moet ik nu waarmaken. Al mijn dromen...

Mia Ik heb toch niet het gevoel dat jij twintig jaar geleden naast mij in bed over zwemvliezen lag te dromen.

Jean Waarvan een man in het echtelijke bed droomt, hoeft zijn vrouw niet te weten.

Mia Het zou wel eens aan iets anders dan aan zwemvliezen kunnen zijn. Mannen.

Jean Zou je dat echt willen weten? In het begin droomde ik van B.B.

Mia B.B., wie?

Jean Die Franse filmspeelster. Die nu met hondjes en zeeleeuwen speelt. Je kon haar rustig van alle kanten bekijken in de cinema. Jij ging altijd maar achter dat

tochtscherm staan en als het licht uit was kwam je op je tenen naar het bed.
Rug tegen rug, weet je nog?

Mia En hoe kwam ik toen aan al die blauwe plekken?

Jean Dat was van in de donkere tegen de poten van het bed te stoten. Wanneer ga je al dat inpakpapier opruimen? Ik zou het zelf doen maar ik ben niet zo best in het sorteren.

Mia Jij bent te lui en zit nog altijd in je eerste leven. Wanneer is dat weer?

Jean Wat?

Mia De verjaardag van de onnozele kinderen. Jij zit nog altijd in je eerste leven.

Jean Dan heb ik nog veel te goed. Komaan, Miaatje, komaan! Vooruit! (met zwemvliezen naar Mia toe, de deur gaat echter open en Ilse komt op)

Ilse (op, gekleed als voor een trouwfeest. Ze heeft echter nog wat problemen met het kiezen van een hoed en een sjaaltje. Ze heeft enkele modellen bij) Ik weet niet wat kiezen.

Jean Ik dacht dat je al lang gekozen had.

Ilse Hou je deftig, Jean.

Jean Als je nog iets moet kiezen, dan moet je dat maar aan je zuster vragen. Vrouwen hebben meer gevoel.

Ilse Maar het zijn toch de mannen die naar de vrouwen kijken?

Jean Naar de jonge vrouwen, ja. Klopt. Vanaf een bepaalde leeftijd is de vrouw niet meer zo attractief. Je kijkt dan nogal makkelijk naar het landschap, de natuur weet je...

Ilse (tot Mia) Wat vind jij van deze hoed?

Mia (geen antwoord)

Jean Te klein!

Mia Niet mis.

Ilse (kijkt in het glas van het raam, zet andere hoed op) En deze?

Jean Te klein!

Mia Niet mis.

Ilse (terug spiegelend in de ruit, neemt andere hoed) En" Te klein! .

Mia Niet mis.

Ilse Waarom altijd te klein? Wat mankeert er aan die hoeden?

Jean Te klein, heb ik gezegd. En als man kan ik het weten. Mannen zijn nu wel niet zo gevoelig, maar voelen het een en ander nuttig aan.

Ilse Ja?

Jean Als ik zeg te klein dan bedoel ik dat je nog een regenscherm moet meenemen. Je kan beter een tweepersoonstent op je hoofd zetten. Als je zo oud bent en je wilt nog gaan trouwen, dan is dat niet om in de zon te lopen, maar om de regen te trotseren. En hagelvlagen.

Ilse Jij hebt er altijd iets tegen gehad dat ik nog wil trouwen.

Jean Dat is het eerste wat ik er van hoor. Zo: je gaat trouwen, en waarvoor kan zoiets nog dienen? Neem beter een goede levensverzekering.

Ilse (tot Mia) Wat vind jij daarvan?

Mia Van wat?

Jean Van die levensverzekering.

Ilse Mia zou er best eentje nemen. Jij gaat toch verzuipen de eerste keer dat je onder water komt. Je hoofd weegt veel te zwaar, je komt nooit meer recht.

Mia Jij moet zelf weten wat je doet. Jij bent oud genoeg.

Jean En wijs genoeg ook.

Mia Normaal doe je dat veel jonger.

Ilse Volgens de gewoonte, maar meestal zonder verstand.

Jean Nu kan ik je eens gelijk geven.

Ilse Dat is lang geleden.

Jean Toen ik trouwde ook. Zonder verstand.

Mia En dat heb je nu nog niet.

Jean Ik zoek er nog achter.

Mia Zoiets klein zie je niet liggen.

Ilse Iedereen beslist toch over zijn eigen leven.

Jean Ik niet. Zij had de verboden vrucht. En ik wilde de appel plukken.

Mia Ik zou niet meer trouwen, als ik jou was. Alle weken eens naar de bibliotheek gaan, of met iemand een cappuccino drinken en om de beurt betalen. Of eens gaan wandelen...

Jean Met een tweepersoonstent op je hoofd.

Mia . . . in het stadspark, daar staan veel banken.

Jean En desnoods eens handje vasthouden en leugens vertellen.

Ilse Wat Jean doet is ook gek, zeker gek. Wat ik doe is nog nuttig.

Jean Dat is het minste wat je kunt zeggen. Iedereen kan er eens goed mee lachen.

Ilse We kunnen zelfs nog kinderen krijgen.

Jean Voor mij hoeft dat niet.

Ilse Ik kan me door een neger laten bevruchten. Tegenwoordig kan dat allemaal nog. Je kunt zelfs kiezen uit alle volkstammen van de ganse wereld. Ze hebben daar tegenwoordig hele catalogi over. Je bestelt maar, net als je bloembollen koopt bij een postorderbedrijf.

Mia Toch geen kind meer zeker? Maar mens toch! Trouwen, tot daar nog toe.

Jean En zoveel jaren zal dat niet meer kunnen tegenvallen. Als je jong trouwt dan kan dat een hele lijdensweg zijn. Met meer dan de veertien staties van de kruisweg

Ilse Het zal meevallen. Hij is zo lief.

Jean En voor je al zijn slechte kanten en gebreken kent ben je dood of scheelt het niet veel meer.

Ilse Ik dacht...Maar...

Jean Ik zal je eens wat goede raad geven.

Ilse Jij?

Jean Dat eerste hoedje is het beste. Het kleinste en waarschijnlijk het goedkoopste.

Ilse Ik heb geld genoeg. En hij is ook niet onbemiddeld.

Mia Het is een brave man. Maar eens getrouwd...

Ilse Jullie zijn egoïsten. Jaloers. Waarom gunnen jullie mij geen gelukkige oude dag? Omdat jullie alle dagen ruzie maken?

Jean Maar de hele nacht is het stil.

Mia Dan droomt hij van de honden van B.B.

Ilse Ik had op een beetje meer begrip en waardering gerekend. Ik zal zelf wel een keuze maken. Van je eigen zuster...(kwaad af)

Jean Je had toch wat vriendelijker kunnen zijn. Zo je eigen zuster laten vallen als een baksteen. Dat mens heeft toch ook rechten! Vind je dat dan zo erg dat ze ook wat warmte zoekt in de achterkant van een mannenrug?

Mia Ik heb haar jaren verdragen. Jaren gehoopt op later. Veel hoefde dat niet te zijn. Een beetje waardering was al genoeg.

Jean Meer dan een miljoentje hoefde niet.

Mia Ja, al haar geld was niet nodig.

Jean Maar nu gaat dat helemaal de andere kant uit.

Mia Maar, ...och...

Jean Het is jouw familie. Eigenlijk van jouw kant is er nog niet veel in de schuif gevallen.

Mia En die armoezaaiers van de andere kant van het dorp, jouw familie wil ik zeggen. Krot en compagnie. Lege plastieke dozen.

Jean Ga je de trouwhoed helpen kiezen? Een grote vlaai, anders worden haar oren nat.

Mia (kwaad af)

Jean Ik kan vandaag precies geen vrouwen meer bekoren. Och, mannen onder elkaar dat is wat anders.

George (én Luc op. Zelfverzekerd) Dag, schoonpapa!

Luc Dag, Jean! Zwemvliezen, man! Je evolueert.

Jean Meegaan met je tijd, noemt men dat. Gepensioneerden zijn niet afgeschreven. Het is mijn derde leven dat nu is ingetreden. Men zegt de meest creatieve tijd.

George Creatief zijn is heel belangrijk!

Luc Klopt. Daar weten we alles van.

George We kunnen ook wel een beetje rond de pot draaien, als je dat verkiest.

Jean Rond de pot draaien? Is er wat gebeurd, misschien?

George Ja en neen.

Luc Eigenlijk moet er nog wat gebeuren. Misschien wel het belangrijkste.

Jean Jullie lijken toch zo ernstig.

George Mooie zwemvliezen.

Jean Voor de dag ermee!

George We zitten alle twee in geldnood.

Jean Ene zou ik nu nog kunnen helpen. Maar twee! En waarom zou ik jullie helpen?

George Misschien uit sympathie.

Luc Of uit een soort verplichting. Een spontane verplichting.

George Zo iets dat recht uit je hart kwam, en waarvan je nu misschien kunt spijt hebben.

Luc Maar gedane zaken nemen geen keer.

George Opdokken.

Luc Of er gebeuren ongelukken.

Jean Wat zeg je?

George Dat je ons mag feliciteren.

Jean Omdat jullie speelschulden gemaakt hebben en ik ervoor zou moeten opdraaien. Jullie zijn gek!

Luc Dat waren we bijna.

George Maar het heeft wel iets te maken met spelletjesschulden.

Luc Onschuldige spelletjes.

Jean Over hoeveel geld gaat het?

George Daar gaat het nu niet over. Je mag ons feliciteren.

Jean (geeft zijn schoonzoons een hand) Ik weet niet waarvoor, maar: gefeliciteerd.

George 't Was plezanter dan we dachten. En wat plezant is doen we nog, niet Luc?

Luc 't Viel mee?

Jean Waaroer hebben jullie het nu eigenlijk?

George Over een faxtoestel.

Luc Of over een zonnebank.

George Of over een toekomstige opa.

Jean Is het er dan toch eindelijk van gekomen?

George (én Luc) Ja.

Jean En viel dat nogal mee, ik bedoel . . .

George Achteraf bekeken, ja . . .

Luc Het was te doen. Niet eenvoudig, niet zonder inspanning. Ja!

Jean Echt?

George (én Luc) Papske wordt opa. Niet eenmaal, niet tweemaal, misschien zelfs driemaal. Als het wat meezit.

Jean De schoonste dag uit mijn leven. Gefeliciteerd! (geeft hen nog eens een hand)
De schoonste dag uit mijn leven.

George Houden zo, Jean! Houden zo!

Jean De schoonste dag uit mijn leven.

Luc We kunnen nu misschien overgaan tot de praktische schikkingen.

Jean Je moet nu toch alleen maar wachten. Totdat je kindergeschrei hoort.

George Als het meezit: wij wel! Maar jij moet nu iets doen.

Luc Wij dachten aan een kleine financiële inspanning.

Jean Je bedoelt dat ik jullie wat beloofde? Echt?

George Zo zou je het kunnen stellen. Ik meen dat jij ons iets beloofde.

Jean En dat kan niet voor te lachen geweest zijn?

George Neen, 't was niet om te lachen.

Jean Ik zei tegen ons Mia, dat ik het jammer vond dat mijn dochters . . .

George We hebben toen niet gelachen, en nu ook niet.

Luc Wij vinden dit misplaatst. Wij hebben onze overeenkomst nageleefd, gezweet en gezwoegd en nu worden wij beetgenomen, door onze eigenste schoonpapa.

Jean Het was misschien maar een grapje dat verkeerd is begrepen. Jullie hebben er toen mee vergeten te lachen en nu moet ik dat bekopen. Hadden jullie toen gelachen dan had ik nu ook kunnen lachen. Nu lijkt onze vriendschappelijke relatie helemaal verstoord. Ik ben precies de pretbederver.

George Jij bederft nooit de pret, opa. Jij bent een man van eer.

Jean Het is wel de mooiste dag uit mijn leven: opa.

Luc zie je wel? Houden zo, opa!

Jean Nu herinner ik het mij. (lacht) Dat ging over die Lada en dat chalet in de Ardennen. Is het dat?

George Je zit bijna op het rechte spoor.

Jean Ja, het spoor moet recht zijn.

George Een Mercedes en een villa in Knokke én Pampers.

Jean Een Mercedes?

George Zo ene met alles erop en eraan. Laatste model en gene directiewagen. Met cd-speler en zo. Je kent dat wel. Waar je die zwemvliezen gekocht hebt, dààr hebben er zo eentje, maar die kleur vind ik niet mooi. Een detail eigenlijk.

Luc Die zonnebank is nu niet het voornaamste.

Jean Zonnebank?

Luc Maar die sauna in de tuin met eventueel een zwembad, maar daar valt nog over te praten. Zoveel plaats heb ik niet in mijn tuin, denk ik. Ik wil het aanbod in ieder geval al overwegen en je later niet voor verrassingen laten staan.

Jean Heb ik dat allemaal beloofd?

Lu Ja.

Jean Maar een normale mens zou zoiets niet doen!

George Daar kun je wel eens gelijk in hebben. Ik heb ook niet gezegd dat jij voor mij normaal moest zijn. Je dochter is normaal en alle bedieningen functioneren.

Luc Ik had een grotere spontaniteit verwacht. De mooiste dag van je leven en je begint te rekenen, met drie cijfers achter de komma!

Jean Ik denk dat die komma niet op de juiste plaats staat.

George opa: we praten er niet meer over. De emoties van de laatste dagen, dan de vreugde en nu . . . dit is een anticlimax.

Luc O ramp der rampen! Ik heb spijt dat ik gezweet en gezwoegd heb. Ik wilde mijn afspraak nakomen. Ik heb citroenen geperst, trappist gedronken, alle dagen kip gegeten, iedere dag met de hometrainer gereden, naar seksfilms gekeken, vroeg gaan slapen . . . en dat allemaal voor niets. Bedrogen!

George En ik maakte iedere dag een ander tekeningske. Ik heb alle standen van de zon en de maan in projectie gebracht. Het was arbeidsintensief en nu . . .

Jean Jullie lijken mij ontgoocheld.

George (én Luc) Ja! Ontgoocheld. En nog geen klein beetje.

Jean Misschien kan ik er wat aan doen. Nu je het zegt: ik heb jullie iets beloofd. En wat ik beloof doe ik ook. Ik had wat mogelijkheden, maar vanmorgen zijn vele plannen in duigen gevallen. Ik had gehoopt op een appel voor de dorst. Maar dat is een appeltje geworden.

Luc En er zitten nog maden in ook?!

George Luister, Jean, wij hebben onze plicht gedaan. Het was werken in ondankbare omstandigheden. Wij rekenen nu op jouw gevoel voor humor. Zorg dat wij nog eens goed kunnen lachen. We komen straks nog eens terug. We zoeken nu een dooppeter. Ene die wat kan ophoesten. Iemand die zijn beloften niet nakomt of alleen maar een doosje doopsuiker wilt kopen, valt buiten de prijzen. Onder ons gezegd: de zwemvliezen staan je uitstekend. Maar zo lang ze nog niet gebruikt zijn, kun je ze ook nog terug doen. Normaal staat die nieuwe Mercedes voor de deur. Kom Luc, het wordt nog een drukke dag.

Luc Papske, de vissen zullen het plezant vinden als ze je gezicht zien. Het schijnt dat tante Ilse gaat trouwen met een man.

George Ene met veel geld, zeggen ze.

Jean Het is een armoezaaier.

George Omdat de zoom van zijn broekspijpen versleten is? Zelfs als zijn portefeuille leeg was kon er nog veel op de bank staan. Sommige mensen hebben van die kasbons die je op ieder moment van de dag kunt omruilen. Tot straks. (af)

Luc Laat het niet aan je hart komen, papske. Wij vinden wel een dooppeter. Tot straks.

Jean (zet zich, hij is ongelukkig) Geen dooppeter mogen zijn. Geen Pampers mogen aandoen. Waarom leef ik nog? (begint alles netjes terug in te pakken)

Mia Groot nieuws, papske! Van de dochters, weet je het ook? Geweldig! Wat onze schoonzoons allemaal niet kunnen! Papske? Wat is er?

Jean Schoonzoons? Kon ik dat vroeger ook niet?

Mia Vroeger was je daar ook goed in. Ik word oma. Jaren al droomde ik daarvan. Nu is er geen weg meer terug. Moet de oma voor de doopsuiker zorgen, of wie doet dat eigenlijk? Het is nieuw voor mij: ik heb er geen flauw idee van.

Jean En van wat ga je die doopsuiker kopen? Hoe ga je dat groot feest betalen?

Mia Er is toch niets gebeurd zeker? Je ziet er zo bedroefd uit. Tante Ilse heeft die grote hoed gekozen. Ze denkt dat het zal regenen op haar trouwdag. Kom, Jean, zeg eens wat er mankeert.

Jean Ik had George en Luc, in een zotte bui beloofd dat als onze dochters in verwachting waren, zij op een extraatje konden rekenen.

Mia Vitaminen, krachtvoer. . .

Jean Neen. Een financiële bijdrage. Zo iets wat ze normaal nog niet konden kopen. En zij dachten dat ik dat meende.

Mia Natuurlijk meende jij dat. En ik zou ze ook zoiets beloofd hebben. Alleen: ik kwam niet op dat idee.

Jean Een prachtig idee. De schoonzoons hebben met onze dochters plezier gemaakt en ik moet er voor betalen. Ik zit nu met de gebakken peren.

Mia Ik blijf erbij: jij had een prachtig idee. We moeten samen aan een oplossing werken.

Jean Ik had gehoopt op Ilse. Maar dat oud paard wil nog in een andere wei grazen.

Mia Dat is het oud zot. Het is beter voor haar en voor ons. Ik zal er eens diep over nadenken (kust Jean).

Claire (komt ramen zemen en vangt nog enkele details op van dat gesprek)

Mia (tot Claire) Het wordt nog een echte sportman!

Claire Het zal hem goed doen.

Mia Staat het eten al op?

Claire Twee pottokes maar. Er was niet veel meer in huis. Het moet alle dagen geen feest zijn.

Mia Ik zal eens naar de keuken gaan. Er moet een groot stuk vlees in de pan gelegd worden. We zullen allemaal onze krachten nodig hebben. Er zal veel veranderen. Slaapt Cindy?

Claire (knikt) Ik vind het geweldig. Twee keer opa en oma bijna op hetzelfde moment. Hoe krijgen ze het voor mekaar die dochters van jullie?

Mia Het is bijna een wonder! (af)

Claire Het was een grote schok zeker?

Jean De eerste of de tweede?

Claire Wat bedoel je? O! Ik begrijp je. Voor alles bestaan oplossingen.

Jean Oplossingen.

Claire Ik hoorde iets van wat je tegen tante zei. Heb je speelschulden, papske?

Jean Speelschulden? Ik heb helemaal geen schulden. Ik heb alleen pech, brute pech.

Claire Dat ken ik. Ik heb ook al eens pech gehad, zelfs meer dan een keer.

Jean Ja.

Claire Maar ik denk dat ik je kan helpen.

Jean Ja?

Claire Jullie hebben mij altijd goed geholpen. Waarom zou ik nu eens niet een kleine tegenprestatie leveren?

Jean Tegenprestatie?

Claire Natuurlijk. Ik ben gisteren bij de notaris moeten komen. Mijn moeder . . .

Jean Was dat wel verstandig? Waarom moet je dat huis verkopen. Je had het toch kunnen verhuren.

Claire Ik heb dat huis niet verkocht. Ik zal dat nooit verkopen. Misschien ga ik er later terug in wonen. Misschien. Moeder had veel gespaard. Stom eigenlijk. Ze had het moeten opleven. Genieten. Maar je kende ze goed genoeg. Sparen tot de laatste dag. Ik zou je die spaarcenten kunnen lenen, renteloos. Zelfs zonder papier.

Jean Zoveel had ze toch niet gespaard?

Claire Wel voor tien Mercedesen. En tien zonnebanken.

Jean Zoveel?

Claire Hoeveel, dat ik je natuurlijk niet zeggen. Maar wat je nodig hebt, wilt ik je wel voorschieten. Als je het maar ooit terugbetaalt.

Jean Het overvalt me een beetje.

Claire Je zou terug kunnen lachen.

Jean Meen je het echt?

Claire Ja. En graag gedaan zelfs! Iemand die twee keer opa wordt.

Jean Misschien wel drie keer.

Claire Tessy, neen, het zal geen tweeling zijn. Maar voor iemand die twee keer opa wordt en dan nog mijn liefst nonkeltje is, daar doe ik iets voor.

Jean Ik weet niet meer wat zeggen.

Claire Jij weet niet meer wat jij voor mij betekende toen ik door iedereen verlaten was en jij me steunde, tegen iedereen in. Waarom moest ze zich een kind laten maken door die nietsnut? Weet je nog? Weet je nog wat jij toen gezegd hebt? En gedaan hebt? (wil weggaan)

Jean Ben je zeker? . . . (wijst naar ruit)

Claire Natuurlijk.

Jean Die ruit . . .

Claire Een streepje? Dat is dan goed voor de volgende beurt. Je zegt me straks maar hoeveel je echt nodig hebt. Tweemaal opa, proficiat! (af)

Jean (denkt na, begint traag alles terug uit te pakken en doet terug zwemvliezen aan. Is gelukkig nu.)

Ilse (met twee koffers op)

Jean Wat krijgen we nu?

Ilse Ik zou het niet weten.

Jean Wat doe je met die koffers?

Ilse Ik wil hier weg. Een nieuw leven wacht op mij. Ik wil de streep zetten onder mijn voorbije leven. Het was mooi, maar nu gaat de hemel voor mij open.

Jean Dat dacht ik ook, op een zeker moment. Maar ik ben er vlug van terug gekomen. Ik heb meer het gevoel dat ik in het vagevuur zit.

Ilse En je wordt tweemaal opa.

Jean Maar dat heeft ook zijn verantwoordelijkheid. Niets voor niets.

Ilse Mijn leven begint nu. Eigenlijk ben ik een beetje bang. Het is allemaal zo nieuw voor mij.

Jean Een man in bed, went vlugger dan je denkt.

Ilse Rug tegen rug, valt ook best mee zegt Mia. Ze heeft me al wat goede raad gegeven.

Jean Goede raad? Dat had je aan mij moeten vragen.

Ilse Toch bedankt voor . . . al de vriendschap, voor . . .

Jean Ook al hebben we niet dezelfde opvattingen, dezelfde kijk op de dingen van elke dag: ik zal je missen. Tegen wie zal ik nu ruziën?

Herman (op) Tegen mij misschien?

Jean Eigenlijk wel. Met jou heb ik nog een eitje te pellen. Waar moet Ilse nu naartoe met die koffers? Moet het zo dringend allemaal uitgetest worden? Dat spelletje van jullie wordt geen vrijwillige trouw. Dat is een geprogrammeerde verkrachting.

Herman Wat zeg jij nu allemaal?

Jean Je hebt me meermaals bedrogen. Jij kwam niet met je kinderwagen om mij van dat jeneverflesje te laten drinken. Jij kwam voor Ilse. Ik dacht dat je vriendschap, och, laat maar zitten.

Herman Je bekijkt dat verkeerd. Hoe moest ik dat anders aan boord leggen? Het resultaat telt toch niet?

Jean Je had toch iedere dag een half uurtje kunnen komen vrijen? Of is dat niet lang genoeg misschien?

Herman Kom, Ilse. Wij zijn weg.

Ilse Ik kom nog wel eens terug, voor de trouw.

Jean Weg? Jij blijft hier. Ik wil niet dat een maagd van 50 jaar bij een oude kinderwagenchauffeur gaat slapen. Jij blijft hier tot net voor het huwelijk. Alles

netjes in eer en deugd. En ik begeleid de bruid naar het altaar. Pas daar mag jij overnemen, Herman.

Herman Dat vind ik nu echt straf.

Jean Je had al een plannetje. Gaat niet door, man.

Mia (op) Wat doen die koffers hier?

Herman Wij gaan eerst nog een tijdje samenwonen. Je kunt nooit weten.

Mia Samenwonen? Maar sukkel toch. Als je dat doet dan komt er nooit iets van. Laat het leven een verassing zijn. Jij hebt geen liefde voor mijn zuster. Jij wilt een vrouw in je bed.

Jean Rug tegen rug.

Herman Ik, ik . . .

Mia (roept) Claire! Claire!

Claire (op) Wat is er gebeurd?

Mia zie je de koffers hier?

Claire Ja. En?

Mia Breng die terug van waar ze komen.

Ilse Misschien is het toch beter om hier maar een tijdje te blijven wonen, tot aan de trouw.

Jean En het is nog goedkoop ook.

Ilse Er is geld genoeg.

Jean Ja?

Ilse Zeker.

Claire Er is zeker geld genoeg. Maar het zit niet op de goede plaats.

Ilse Dat valt wel mee. Nietwaar, Herman?

George (op, gevolgd door Luc) Veel volk hier in dat deurgat. Komen die allemaal naar die zwemvliezen kijken? Jij gaat toch nooit kopje onder, opa. Jij wordt niet eenmaal opa, maar driemaal.

Anja En wij denken niet om bij een kindje te stoppen. George heeft werk gekregen op een andere afdeling en moet niet meer naar het buitenland. Zelfs opslag kreeg hij.

Herman Ik zou graag met mijn liedje gaan wandelen. Mag dat?

Jean Toegestaan. Wel voordat het donker is terug thuis. (kust Ilse) En pas op voor mannen. Als het donker wordt zijn ze als roofdieren.

Ilse Het moet eerst nog middag worden.

Jean Vooruit dan maar. En breng ze onbeschadigd terug. Is de bibliotheek open, vandaag?

Herman We gaan de banken in het park eens proberen.

Jean Je moet met iets beginnen. Je kunt ook naar de visjes in de vijver gaan kijken.

Herman (én Ilse, hand in hand af, net een jong verliefd stel)

George (tot Jean, vertrouwelijk) En?

Jean Alles is geregeld. Een kwestie van dagen. Ik houd mijn beloften.

George (tot Luc) Alles is al geregeld. Prima, niet?

Luc Dan kunnen we nu over de financiële voorwaarden van dooppeter praten. Over de kilo's suikerbonen, de drukker en de doopprentjes en al wat erbij hoort.

George (tot Jean) Jij bent een man van mijn hart. Ik heb nooit geweten dat jij zo'n prachtige kerel was. Als een papske opa wordt, dan leer je een andere man kennen. Volledig nieuw, herboren.

Anja Er zal hier veel veranderen.

Jean En het zal mij veel geld kosten.

George Dat valt nog wel mee.

Jean Meen je dat?

Anja (en Tessy lachen: zij weten van de overeenkomst tussen Jean en hun echtgenoten)

Luc Dat valt wel mee!

Jean Ja? Wat denk je dat een nieuwe Mercedes wel kost, als er een cd-speler in staat? En een faxtoestel? En een Finse sauna en een zonnebank met duizend lampen?

George Misschien ging het alleen maar over een Lada-directiewagen en . . .

Jean Ik moet er helemaal niet van weten. Wat ik beloofd heb, doe ik ook. Ik trek nooit terug. Beloofd is beloofd.

(de dochters en hun man zetten zich in een halve kring rond Jean. Mia kijkt vanuit de deuropening toe.)

Anja Zonder die beloofde Mercedes was er misschien nooit iets van in huis gekomen.

Tessy En die beloofde zonnebank heeft ook wonderen gedaan, denk je.

George Wij hebben er eens goed mee gelachen en eens ernstig over de situatie gepraat. De tweede stap was vlug gezet.

Luc We hebben er eens goed mee gelachen, al lachte jij, opa, daar straks wel even een beetje groen. Wij hadden met je te doen.

George (en Luc) Die Mercedes, die Finse sauna, die fax en die zonnebank hoeven helemaal niet. Spaar maar rustig verder, we erven later wel.

Anja (en Tessy) Maar helemaal gratis is het nu ook weer niet. Je zult nog moeten betalen. Dik betalen.

Jean Betalen, betalen? Alleen wat ik beloofde. Jullie kunnen al veel beslissen en kinderen kopen. Eentje was genoeg voor mij om opa te zijn. Maar jullie weten van geen ophouden . . .

Tessy Om te beginnen en te eindigen: Pampers en nog eens Pampers.

Claire (in de deuropening) Ze moeten geen Mercedes of sauna hebben, maar Pampers.

Claire Dat valt dan mee. En het is veel nuttiger.

Jean Hoeveel, hoeveel . . . kosten . . . Pampers?

Claire Veel, héél veel.

EINDE DERDE BEDRIJF EN TEVENS SLOT.